

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

22. številka.

MARIBOR, dne 14. maja 1925.

59. letnik.

Pred novim položajem.

V pondeljek se je po daljem odmoru zopet enkrat sestala narodna skupščina. S tem pa še ni rečeno, da se začne tudi redno parlamentarno delo in ustvari nov položaj, ki se že toliko pričakuje in napoveduje. Zavlačevanja pa bo moralno biti le kmalu konec, ker se mora vsak čas potrditi še ostalih 24 hrvatskih mandatov in ko pridejo tudi ti poslanci v parlament, se bo Pašič le moral odločiti ali na levo ali pa na desno, ali z Radičem, ali pa s Pribičevičem. Kar se v Beogradu dogaja, izhaja v glavnem iz tega, da radikali ne vodijo pod sedanjim svojim vodstvom države, ampak samo strankarsko politiko.

Pa tudi po tej politiki mora priti do neke odločitve, ko bodo enkrat vsi poslanci v parlamentu, kjer bodo potem imeli radikali s Pribičevičevimi samostojnimi demokrati vred samo 10 glasov več kot vse druge parlamentarne skupine, ki tvorijo sedaj opozicijo. S temi 10 glasovi večine pa je PP vrlada v nedvi nevarnosti, da jo zrušijo navadni slučaji. Nekaj vladnih poslancev je vedno okrog po svetu na raznih izdatnih komisijah in kupčijah, par jih ostane doma, par jih zbole in tako se lahko PP vrlada znajde vsak dan brez svoje »večine.«

Ne radi države in naroda, ampak radi te pičle in negotove večine, ali radi nevarnosti, da izgubi njegova stranka oblast, je začel Pašič govoriti o sporazumu in je poslal svoje posebno zaupne ljudi na razgovore in pogjanjanja z radičevci.

Pribičevič, ki pozna seveda tudi samo strankarsko politiko, pa to strašno peče in vznemirja. Dolgo časa je na vse kriplje tajil razgovore med radikali in radičevci, ko se pa to ni več dalo, je pa začel tolažiti svoje pristaše, da bodo v skrajnem slučaju itak vsi sprejeti v radikalno stranko in da bodo kakor doslej ostali na oblasti.

Ker ima Pašič rajši vrabca v rokah kot pa goloba na stehi, je Pribičevič res še za enkrat ostal v vladu, a vsa znamenja kažejo, da je to zadnjič. Pribičevičeve hvalisanje, da je njegova politika privedla ali prisilila Radičovo stranko do priznanja monarhije, ustave in do drugega popuščanja, je prazno, prazno in brezuspešno je tudi njegovo hujškanje in toženje, ko se radikalni pravki razgovarajo z voditelji hrvatske seljaške stranke, Hrvati pa imajo pri vsem svojem popuščanju in pri precejšnji zmedji v svoji politiki le to dobro, jasno in odločno, da smatrajo Pribičevičeve politiko za vir vsega zla in da ne misljijo storiti korakov, ki bi jih Pribičevič lahko izrabil v svojo korist.

Te dni so beograjski listi mnogo pisali o novem položaju, ki se počasi, a gotovo razvija. Največji beograjski dnevnik »Politika« je nanizal celo vrsto izjav raznih politikov, ki se v glavnem popolnoma strinjajo glede novega

položaja. Prvi politik pravi, da se sicer mnogo pritisca na Hrvate, naj se sporazumejo z nacionalnim blokom, to je: z radikali in samostojnimi demokrati skupaj, in da se temu ne upirajo samo Hrvati, ampak da se tudi radikalom vidi, da hočejo ustvariti čisto nov položaj. — Dr. Trumbič je odgovoril, da pogajanj v podrobnostih ne pozna, a v glavnem pa tudi on misli, da bi radikali radi končno rešitev vprašanja še nekoliko zavlekli. — Tretji politik, o katerem trdi »Politika«, da je točno poučen o vseh razgovorih med Pavlom in Stjepanom Radičem in ki pozna tudi natanko vsa poročila, ki jih je prinesel s seboj iz Belgrada, hrvatski poslanec dr. Nikič, pa je izjavil: »Na sporazumu se dela. Določene so že osebe, ki naj to vprašanje prerešetajo. Do sporazuma mora priti, ker druge možnosti ni. Naravno je, da je treba postopati pri rešitvi tega vprašanja zelo previdno in delikatno, kakor to zahteva stvar, rečem pa odkrito: Na stvari se dela, in vse se počasi in dobro razvija.«

Pri vseh znanih radikalnih navadah odlašanja in pri vsem spletkarenju, izzivanju in hujškanju samostojnih demokratov se le ustvarja nov položaj in če tudi se razvija samo strankarski sporazum med radikali in radičevci, je vendar za pozneje mnogo izgleda za pravi narodni sporazum, ko bo enkrat Pribičevič s svojo skupino kot glavna zapreka izločen in odstranjen od vodstva države.

Poslanci SLS preprečili velike nprilike.

Nameravani vojaški razpored preklican.

Po nalogu vojaške oblasti so poslala okrajna glavarstva pretekli teden vsem občinam v Sloveniji razglas, da morajo priti vsi moški (vojaški obvezniki), starci od 21 do 50 let dobročeni dan na okrajno zbiralische, da se izvrši razpored vojnih obveznikov (razglas rabi srbski izraz »ratni razpored«). Razglas pravi: vojna uvrstitev se razglaša iz sledenih razlogov:

1. da izve vsak vojni obvezanec, kam je uvrščen v slučaju mobilizacije;
2. da znajo posestniki živine in vozov, kaj da imajo oddati v slučaju mobilizacije in za katere jedinicu ter
3. da se ugotovi sposobnost vozov, živine (volov!) in konj z opremo za vojno službo.

Nadalje pravi odlok okrajnih glavarstev: Prvesti je konje, ki so starci 3 leta in več, in sicer jahalne konje s sedlom in jahalno opremo, vprežne konje z vprego in vprežene v vozove. Bicikle z orodjem itd. Na zbiralische nimajo priti: a) stalno nesposobni invalidi in obvezniki, ki so postali stalno nesposobni vsled poškodb ali hib, zadobljenih po svetovni vojni in ki imajo tozadev-

no počasno, izdano od vojaških komisij; b) vsi težko bolni; c) vsi, pri katerih se je dogodil v rodbini slučaj smrti. Ta izjema velja za dan pogreba; d) vsi, ki so opravičeno zadržani radi nepremagljivih ovir. Vsi ti se morajo zglasiti pozneje pri okrajnem glavarju. Razglas govori, da bodo tisti, ki izostanejo, pozneje z orožniki predvedeni vojnemu okrugu in bodo tam kaznovani.

V mariborskem okraju je oblast določila sledeči razpored:

V nedeljo, 17. maja zbiralische v Št. Lenartu za 42 občin.

Na praznik, 21. maja zbiralische na Ranci za 22 občin.

V nedeljo, 24. maja zbiralische na Teznom za 25 občin.

Na te kraje bi morali priti te dneve vsi moški obvezniki, stari od 21 do 50 let ter bi morali privesti tja vole, konje in vozove. Zanimivo je, kako so razdelili občine. Tako bi n. pr. po tem razporedu morale občine Lajtersberg, Ranca in Pesniški dvor iti na uvrstitev na Tezno, dočim imajo Ranco pred nosom. Ravnotako so za občini Rogoznica in Selce določili Tezno, četudi imajo k Sv. Lenartu trikrat bližje.

Neodpusljivo je bilo tudi to, ker je oblast določila zbiranje samo ob nedeljah in praznikih. To je vendar žalitev našega verskega čuta. Najhujše pa je ta odredba zadebla naše župane, ker jih je defala oblast nekako odgovorne za natanko izvedbo te odredbe. Saj župan vsega tega ne more izvesti.

Naši poslanci posredujejo.

Ko so občine dobile odloke oblasti, je nastalo med ljudstvom nemalo razburjenje. Naši ljudje niso hudobni. Vse storijo radi, kar je mogoče. Ali v teh časih tako daleč spravljati živino in vozove, to ni nobena malenkost! Naši župani in drugi možje so naprosili naše poslance, naj pri vojaški in politični oblasti posredujejo, da se preklicuje zbirališča po okrajih. V imenu Jugoslovanskega kluba je poslanec Franjo Žebot pri vojaški oblasti takoj posredoval in prosil v imenu ljudstva, naj se skupno zbiranje po okrajih opusti. Hvala Bogu, pomagalo je!

Komanda divizije v Ljubljani prekliče zbirališča po okrajih.

Že dne 6. maja 1925 je vojno okrožje mariborsko dobito od divizije odredbo, da se razvrstitev po okrajih prekliče. Dopis vojnega okrožja, ki ukinja odredbo z dne 4. maja br. 25 ima št. 1264. Te številke navajamo radi tega, da imajo naši ljudje v rokah natančne podatke. Noben še tako hudoben nasprotnik ne more

je zdelo nekaj novega in nepričakovanega. Ves razjarjen sem bil radi tega.

Po kratkem molku je gospod Gulden se pristavljal:

»Lahi odmarširajo danes okrog enajste ure.«

Hipoma sem se vzdramil kakor iz groznih sanj ter vzkliknil:

»Potem pa Katarine ne bom videl več?«

»Pač, Jože,« je odgovoril s tresočim se glasom gospod Gulden. »Obvestil sem mater Marjetu in Katarino. Torej prideta in ti ji še lahko objameš, predno odideš.«

Videl sem njégovo žalost in to me je ganilo in potrlo še bolj, tako da sem se moral hudo premagovati, da se nisem spustil v jok.

Potem je nekaj časa molčal in nadaljeval:

»Tebi ni treba za nič skrbeti — vse sem že pripravljen v uredil. Ako se vrneš, Jože, in mi Bog da še tako dolgo živeti, najdeš v meni vedno tistega, kot sem bil. Zdaj, ko sem že v letih, bi bila zame največja sreča, ko bi te kot sina mogel obdržati pri sebi, kajti našel sem pri tebi dobro srce in iskrenost poštjenjaka. Oddal bi ti kupčijo . . . prav lepo bi živel skupaj . . . Katarina in ti bi bila moja otroka . . . Ker pa so zdaj stvari take, se odpovejmo temu. A samo za kratki čas — prepričan sem, da te odpuste: kmalu izprevidiš, da ne moreš delati dolgih maršev.«

Med tem, ko je on govoril, sem bil jaz glavo položil na kolena in tiho plakal.

Nazadnje je vstal in vzel iz omare vojaško torbo iz kravjege usnje, ter jo položil na mizo. Jaz sem ga pogledal in žalosten in potrit: mislil sem samo na nesrečo, da moram proč.

»Tu je tvoj tornister,« je dejal. »Vanj sem dejal vse, kar potrebuješ: dve platneni srajci, dve flanelasti jopici in vse drugo. V Majncu dobis še dve srajci — to je vse, česar potrebuješ. Dal pa sem ti tudi narediti čevlje, kajti nič ni slabšega od čevljev vojnega dobavitelja; večinoma so iz konjskega usnja, ki noge dela vroče. Saj sploh nimaš dobre nog, siromak, zato naj ti bo prihranjena vsaj ta bolečina. Vidiš, tu je vse.«

Položil je torbo na mizo in zopet sedel.

Zunaj se je čulo tekanje Italijanov, ki so se pripravljali za odhod. Nad nami je stotnik Vidal dajal povelja.

LISTEK.

Zgodbe napoleonskega vojaka.

Francoski spisal Erckmann-Chatrian; preložil Al. B.

7. nadaljevanje.

Ni si bilo mogoče misliti kaj gnušnejšega, kakor te od tobačnega dima napolnjene, od svetiljk na črnočajenih tramovih razsvetljevane beznice, te stare rogovile in te mladeniče, kako so pili, razgrajali in kot slepci bili po mizah. Zadaj v tem pa stari točajki Ana in Marija z lasmi, na tilniku v vozeli zvitimi, v katere je bil postrani vtaknjen trizobi glavnik, kako sta gledali to vrvenje, se pri tem gugali v pasu, ali pa junakom na zdravje včasih tudi izpraznili vrček.

Za kmečke sinove, poštene in delavne ljudi, je bilo to žalostno življenje. A nikomur se ni ljubilo delati: vsak bi bil dal svoje življenje za dva solda. Vsled neprestanega kričanja, pitja in skrivane žalosti so nazadnje pospali z nosom na mizi. Starci pa so med tem praznili vrče in peli:

»La gloire nous appelle!« (Slava nas kliče.)

Ko sem gledal vse to, sem hvalil Boga, da mi je v moji nesreči dal poštene ljudi, da dvigajo moj pogum in branijo, da ne pridev v tako družbo.

Tako se je vleklo do 25. januarja. Pred nekaj dnevi je bilo prišlo v mesto veliko število novincev, Pjemontezov in Genovčanov. Prvi so bili debeli in rejeni kot z kostanjem pitani Savočci in glave so jim pokrivali veliki, šiljasti klobuki; razen tega so nosili temnozelene hlače iz grobe volne in majhne, kot opeka rdeče jope od istega blaga, ki so bile čez ledja prepasane z usnjatim pasom. Njih čevljci so bili sila veliki, in tako so posedali ob stari tržnici ter jedli sir in pesti. Drugi, suhe, ogorele postave, so se tresli od mraza v svojih dolgih plaščih ob samem pogledu na sneg na strehah ter so z velikimi, črnimi, žalostnimi očmi opazovali mimoidoče ženske. Vsa dan so jih na paradnem trgu vež-

bali v hoji. Bili so namreč določeni, da izpolnijo vrste šestega redovnega polka in so za nekaj časa počivali v infanterijski vojašnici.

Stotnik novincev, Vidal po imenu, je stanoval nad našo sobo. Bil je čokat, krepak, odločen mož, klublji temu pa dobroščen in vlijuden. Pri nas je bil dal v popravilo svojo uro. Ko je slišal, da sem potrenjen in se bojim, da se ne vrne, me je hrabil z besedami: »To je sama navada . . . čez pet ali šest mesecev se človek bori in maršira, kot je svojo juho. Mnogi se tako privadijo streljati na ljudi s puškami in topovi, da se čutijo nesrečne, ako nimajo tega razvedrila.«

A njegovi nazori niso bili po mojem okusu in to tem bolj, ker sem opazil na njegovem licu pet ali šest zrn smodnika, ki so bili precej globoko zajedli v kožo in so bili, kakor mi je razložil, posledica strela, ki mu ga je bil neki Rus izprožil skoro pod nos. Tak položaj mi je bil čedalje manj všeč. Ker je bilo preteklo že več dni brez poročil, sem pričel misliti, da so name pozabili, kakor na dolgega Jakoba s Kozjega, o katerem ljudje še zdaj pripovedujejo zaradi njegove izredne sreče. Teta Marjeta je že vsakokrat, kadar sem prišel k njim, rekla: »Glej, glej . . . torej nas bodo pustili pri miru!« — Toda naenkrat 25. januarja, ravno ko sem hotel oditi proti Vier-Windenu, se je gospod Gulden, ki je zamišljen sedel za delovno mizo, s solzami v očeh okrenil in mi rekel:

»Čuj, Jože, to noč sem te še pustil mirno spati, zvedeti pa vendarle moraš: sinoč mi je orožniški stražmojster prinesel za tebe povelje za odhod. Marširal boš s Pjemontezom in Genovčani ter s petimi ali šestimi mladeniči iz mesta: s Klipfelnovim, Lerigovim, Legerjevim in Gašperjem Cebeljcem. Proti Majncu pojdeš.«

Ko sem to slišal, sem čutil, kako so se zašibile noge pod mano. Sedel sem tu, ne da bi reklo besedo. Gospod Gulden je lepo pisano povelje vzel iz predala in ga pričel s počasnim glasom čitati. Samo to se še spominjam, da je bil Jožef Bartha, rojen v Dagsburgu, okolica Pfalzburg, okraj Saarburg, prideljen šestemu redovnemu polku in da mora 29. januarja priti k svojemu koru v Majnc.

Povelje za odhod je napravilo name tako grozen vtis, kakor da prej prav ničesar nisem vedel o tem. Vse se mi

trditi, da naši poslanci niso storili v tej zadevi svoje dolžnosti.

Uvrstitev se bo vršila po občinah.

Ker vojaški zakon, ki ga je leta 1923 sprejela Pašič-Pribičevičeva vlada, predpisuje, da morajo vojaški obvezniki priti na uvrstitev in morajo lastniki privesti na določen kraj živino in vozove, se bo zbranje vršilo po občinah. Natančnejša navodila bo pravočasno poslano okraju glavarstvo občinskim uradom.

Politični skakači.

V zadnjem »Gospodarju« smo na kratko beležili čudno politično očet, katero so slavili ob priliki zadnjega občnega zborna Samostojne: zeleni general Pucelj in slovenski republikanec Albin Prepeluh. Ta politična pobratimija je malo bolj čudna in nenavadna na prvi pogled, a razumljiva, ako si poklicemo v spomin značajnost in politično vihrovost ter nestalnost mož, ki so se po letih našli v Radičevem kolu, kojemu že muzicira Pašič.

Se pred meseci sta se gledala Pucelj in Prepeluh kot pes in mačka. Kako bi se naj tudi razumela, ker je bil še prvi strog centralist, drugi pa ravno nasprotno — republikanec in po zadnjem občnem zboru Samostojne, 3. maja sta postala oba vernika Radičeve stranke, ki se je izrekla za kralja, za vidovdansko ustavo, njeno strogo izvedbo in za vojaško obveznost vsakega moškega SHS državljanu do — smrti. Kratko in malo, dne 3. maja vidimo bivše najstrožje republike in zagrizenega centralista, kako so si podali roke s ciljem in namenom, da bi se tem potom priplazili do Pašičeve vladne mize in se osebno okoristili.

Politična zveza Pucelj—Prepeluh na programu Radičeve stranke je možna samo med značaji kakor ju predstavljata zgoraj omenjena gospoda.

Gospod Ivan Pucelj je bil še po prevratu podpredsednik Žerjavove stranke. Se le na Žerjavov mig je postal predsednik novoustanovljene Samostojne kmetijske stranke. Kot samostojni general, ki je obljubljal kmetom samostojnost in napovedoval boj za staro pravdo je imel uspeh in je zlezel v narodno skupščino obdan od štaba 8 poslancev. Komaj je bil v Beogradu, je pozabil na kmetsko samostojnost, na boj za staro pravdo in se je lotil osebne samostojnosti in žepne pravde. Obljubil je Pašiču vse, ponudil mu je svoj in glasove svojih poslancev, samo, da je postal minister in kot tak soustvaritelj našega šestletnega in glavnega zla — centralistične vidovdanske ustawe.

Ko je bila enkrat izglasovana ustava, naložena nova davčna bremena, Pašič ni več rabil Pucelja, pognal ga je iz vlade in samostojni Pucelj se je zatekel med srbske zemljoradnike, ki so tudi monarhisti in centralisti. Pucelje prodajo slovenske samostojnosti in njegov skok k zemljoradnikom je naš pošteni slovenski kmet nagradil s tem, da je obrnil hrbet Samostojni. Pucelj je sedaj že po dveh volitvah prišepal sam v Beograd in je bil v družbi srbskih zemljoradnikov napol v opoziciji, napol v vlado. Tako zgleda torek v paravankah nestalnost političnega prepričanja g. Pucelja.

Ista vihrovost kakor Pucelja, se drži in spreminja g. Albina Prepeluha. Prepeluh je stal po prevratu trdno v vrstah socialnih demokratov. Baš tedaj, ko je Prepeluh prisegal na socialistični evangelij, so bili

Svojega konja je imel v orožniški vojašnici. Ukažal je slugi, naj pogleda, če je dobro obdržen in če je že dobil oves.

Ves ta hrup in vrvenje je napravilo name čuden vtis. Še vedno nisem mogel verjeti, da bom moral zapustiti mesto. Ko sem tu sedel v največjem nemiru in zbeganoosti, so se naenkrat odprla vrata, Katarina me je ihče objela in teta Marjeta je vpila:

»Saj sem ti rekla, da moraš bežati v Švico . . . da te bodo ti lopovi nazadnje vendarle vzeli s sabo . . . saj sem ti rekla . . . pa mi nisi hotel verjeti!«

»Mati Marjeta«, je odgovoril gospod Gulden, »v vojno iti, izpolnit svojo dolžnost, ni tako hudo, kakor zaničevanje biti od poštenih ljudi. Namesto da kričite in očitate, kar nič ne pomaga, bi bolje storili, ko bi Jožeta tolažili in bodrili.«

»Oh!« je rekla ona; »saj mu nič ne očitam . . . Bog ne prizadenil . . . strašno je pa vendar, ako človek doživi kaj takega.«

Katarina me ni pustila od sebe. Sedela je poleg mene in poljubovala sva se.

»Saj se vrneš«, je rekla ter me privila k sebi.

»Seveda . . . seveda . . .«, sem tiko odgovoril. »Ti pa boš vedno mislila name . . . ljubila ne boš nobenega druga!«

Ona je ihtela in odgovorila:

»O ne . . . samo tebe bom vedno ljubila.«

To je trajalo že četrte ure, ko so se vrata odprla in je vstopil stotnik Vidal. Zviti plašč mu je kot lovski rog visel čez ramo.

»No«, je rekel, »kaj pa naš vojak?«

»Tukaj je«, je odgovoril gospod Gulden.

»Seveda«, je rekel stotnik, »žalostni ste pred ločitvijo . . . to ne more biti drugače . . . Poznam to . . . Vsi puščamo doma kogarkoli . . .«

In glasno je nadaljeval:

»Glavo pokonci, fant, pogum! Za vraka, saj nismo več otroci!«

Potem je pogledal Katarino in rekel gospodu Guldenu: »Razumem, da ne gre rad v vojsko.«

Bobnar je bobnal dol po cesti. Stotnik Vidal je rekel:

»Dvajset minut imamo še do odhoda.«

socialni demokratje parkrat na vlasti in tudi oni so bili za strogo centralistično ureditev naše države. Ker je radi preveč osebnega koristolovstva socialističnih voditeljev začela stranka propadati, z enako nagnlico kakor Puceljeva Samostojna, se je začel tudi gospod Prepeluh ozirati okrog po drugih političnih zavezničkih in stopil je v krog slovenskih avtonomistov. Zvezda vodnica je postala Prepeluhu osamosvojitev Slovenije in v tem boju za slovensko avtonomnost je bil Prepeluh neizprosen protivnik vseh centralistov, najbolj pa gosp. Pucelja. Nikdo ni Pucelja tako občutno zbadal po listih, kakor ravno g. Prepeluh v svojem in tedanjem »Avtonomistu.«

Malo pred zadnjimi volitvami g. Prepeluhu ni več zadostovala avtonomija, izrekel se je za republiko Radičevega kova, kot tak kandidiral, a propadel.

Pucelj je pri zadnjih volitvah otel le svoj mandat, Prepeluh je kljub republiki ostal brez mandata — skupščina se sestane, Radičevci krejajo z javnimi izjavami iz republike v monarhijo, centralizem in militarizem — Radičeva stranka se prelevi kar preko noči v Pašičeve pokorno dekle — —

Skok, kakor so ga napravili radičevci iz republike pod Pašičeve brado, je bil preveč zapeljiv za Pucelja in Prepeluha.

Pucelj je že dolgo časa okušal ministrske dobrote raz Pašičeve vladne mize, Prepeluh bi za vsako ceno rad postal poslanec, če že ne minister, radičevci hočejo za vsako ceno v vlado — — vse te okolščine in ti politični dogodki, spremembe in skoki v prepričanju so tako vplivali na Pucelja in Prepeluha, da sta si 3. majnika podala roke za skupen nastop navidez pod Radičevim tvrdko v resnici pa radi tega, da se prej ali slej okoristita eden z ministrskimi, drugi s poslanskimi dobroti. Tako torej zgleda politična fotografija g. Pucelja in Prepeluha, ki sta postala kar čez noč prijatelja, po istem receptu, kakor so tudi radičevci kar preko noči zatajili republiko, da se preriejo do vladne mize.

Zveza Pucelj—Prepeluh—Radič se je dne 3. majnika v Ljubljani sklenila samo s tem namenom in ciljem, da bi ta gospoda s kako novo vabo in zapeljevanjem preslepila našega kmeta, obrtnika in delavca za volilno krogljico pri prihodnjih volitvah. A gospoda Pucelj in Prepeluh se še nista nikdar tako na debelo urezala, kakor se bosta tokrat, ako računata, da bo slovenski volilec pri prihodnjih volitvah ravno tako me-

In ko je bil mene pogledal in gospodu Guldenu stisnil roko, je še pristavil:

»Glejte, da vas ne bo manjkalo pri prvem pozivu.«

Nato je odšel. Slišati je bilo, kako je njegov konj pri hišnih vratih hruškal in bil ob tla.

Vreme se je izprevrglo. Žalost me je premagovala. Nikakor se nisem mogel odtrgati od Katarine.

Naenkrat se je oglašilo drobenje na božnjih, vse bobnarji so se bili zbrali na trgu. Gospod Gulden je na mizi ležeč torbo prijel za jermena in rekel:

»Jože, zdaj nas objemi . . . čas je.«

Smrtnobled sem se vzravnal in on mi je torbo dejal čez rame. Katarina je obsedela in jokala, zakrivajoč si obraz s predpasnikom. Teta Marjeta je stala tu vzravnana in me gledala s stisnjennimi ustnicami.

Se vedno je bilo slišati bobnov drobenje. Naenkrat je prenehalo.

»Zdaj bo poziv«, je rekel gospod Gulden in me objel. In nenačoma so ga prenigala čustva, pričel je jokati, me tiko imenoval svojega otroka in rekel:

»Pogum! Pogum!«

Mati Marjeta se je usedla. Ko sem se nagnil k njej, me je z obema rokama prijela za glavo ter rekla poljubivši me:

»Vedno sem te rada imela, Jože, še ko si bil otrok . . . zdaj moraš pa odtod . . . Moj Bog! Moj Bog! Kakšna nesreča!«

Jaz nisem jokal več.

Ko me je bila izpustila teta Marjeta, sem pogledal Katarino. Nič se ni ganila, stopil sem k njej in jo poljubil na lase. Ni se vzravnala, ko pa sem, ker so me zapatušale moći, naglo stopil nazaj, je vzkliknila s srce trgajočim glasom:

»Jože! . . . Jože! . . .«

Zdaj sem se okrenil. Padla sva si v naročje ter tako obstala še nekaj minut. Katarina se ni mogla več držati po konci, posadil sem jo v naslonjač ter odhitel, ne da bi se bil ozrl še enkrat.

Bil sem že na trgu, sredi Italijanov in množice ljudi, ki so kričeč in jokajoč spremjevali svoje fante, in še vedno nisem ničesar videl in slišal.

Ko se je zopet oglasilo bobnanje, sem dvignil oči in

njaj svoje politično prepričanje, kakor sta to do sedaj prakticirala politična skakača Ivan Pucelj in Albin Prepeluh.

Ob koncu še moramo beležiti, da Pucljevo uskočivo k Radiču najbolj zameri g. dr. Žerjav, ki je vedno upal, da se mu bo njegov zgubljeni sinko še vendarle vrnil, a se ni, ampak mu je ušel k Žerjavovemu najljutješemu sovražniku — Radiču.

Mogoče je še tudi, da bomo lepega dne slišali vest: politično očet so slavili: Pucelj, Prepeluh, Žerjav!

Te vrste smo zapisali našemu kmetu v poduk, da lahko uvidi na resničnih in najnovejših zgledih, kako bi se gospodje Prepeluh, Pucelj in Radič igračali z njegovo usodo, ako bi se jim zaupal in jim sledil pri volityah.

Stranke in njeni generali, ki v dosegu osebnih koriščenj pri vsaki priliki menjavajo programe in se preko noči spreminjajo iz črne v bele in nasprotno, spadajoči na Balkan in ob albansko mejo, a ne v pošteno in kulturno Slovenijo, ki je od prevrata do danes tudi dejansko pri vseh volitvah dokazala, da je po pretežni večini za politično stalnost in slovensko osamosvojitev, katera edino resno zasleduje in jo bo tudi izvojevala že pod rajno Avstrijo avtonomistična SLS.

Kmet ostani pri svojem plugu, čevljar pri svojem kopitu.

Vse zlo na svetu izvira ponajveč iz lenobe posameznih ljudi in pravi raj na zemlji bi bil, aki bi vsak človek skušal čim več proizvajati v dobrobit celokupnega človeštva.

Toda kaj vidimo dandanes v mestih in tuintam tudi pri našem kmečkem ljudstvu na deželi. Brez pravega poveda beži kmečki fant iz svoje rodne grude v mesto za domnevnim boljšim in lažjim zaslužkom, dočim cele tolpe meščanov itak nimajo drugega posla, kakor da mečejo žogo, ali pa zastavljajo pot po cestah in ulicah. Na deželi je večkrat veliko pomankanje na kmetijskih delavcih in kmet pogostokrat nima še toliko časa, da bi sedel k mizi ter se pošteno najdel, a mestna gospoda zapravljata dan za dnevom z raznimi brezplodnimi športi in igračkanji. Pri tem niti ne pomisli na to, da nekdo drug mora za njo garati in godrnja, aki kmetič ne da svojih pridelkov za ceno, ki bi bila njej po godu.

Človek je dandanes nezadovoljen z vsem, kar se mu ponuja. Kmečki fant želi postati lepo oblečen mestni gospod, ki sedi v kakšni pisarni ter si za mäčko da postreči s svežimi žemeljčkami in najfinejšo »Jadran« svalčico. Sodni kanclist (perovodja), orožnik ali stražnik se da penzionirati, češ, da ne more vršiti več svoje službe, a istočasno se da nastaviti za oskrbnika na kakšnem veleposestvu. On je torej nesposaben za lahko državno službo v pisarni, dovolj sposoben pa je za težavno in odgovornost polno službovanje v kmetijskem obratu. Ali ni to ironija prve vrste?

V vsakem stanu moremo izhajati prav dobro, če smo skromni in zadovoljni. Tudi pripravljati čevljar more priti do lepih prihrankov za stara leta, aki je štedljiv in skromen v svojih vsakdanjih potrebah. Star pregovor pravi: Zadovoljnost je polovica srečnega življenja.

videl, da sem stal med Fürstom in Klipfelnom, ki sta imela oba torbe na hrbitu. Njih starši na trgu pred nami so plakali kakor pri pogrebu. Na desni pri mestni hiši je sedel stotnik Vidal na svoji mali sivi kobili in govoril z dvema častnikoma od peštra. Naredniki so čitali imena, čulo se je odgovore. Klicali so Fürsta, Klipselna, Bertha in mi smo odgovarjali kot drugi. Potem je ukazal stotnik: »Stopaj!«, in po dva in dva odkorakali proti francoskim vratom.

Na oglu hiši peka Spizza je neka stara žena iz prvega nastropja z zadušenim glasom zaklicala skozi okno:

»Gašper! Gašper!«

Bila je Cebedejeva babica; brada se ji je tresla. Cebedej je pomigal z roko, a ni nič odgovoril. Tudi on je bil zelo žalosten in je povešal glavo.

Jaz sam se tresel že naprej, spomnivši se, da bomo korakali mimo našega stanovanja. Ko smo prišli tja, so se mi tresla kolena. Slišal sem, da je nekdo klical skozi okno, a obrnil sem obraz proti gostilni »Pri rdečem volu.« Bobnanje je pregluševalo vse druge.

Otroci so leteli za nami in kričali:

»Dzd odhajajo . . . Glej . . . tam-le je Klipfel . . . tam-le pa Jože!«

Straža pri francoskih vratih je stala v eni vrsti in nas s puško v roki videla iti mimo. Marširali smo skozi vnanjo utrdbo. Potem so utihnili bobni in krenili smo na desno. Slišati je bilo samo še ploskanje čevljev v blatu, kajti sneg

Napredek nemškega naroda se ima zahtevali njegovi marljivosti in iznajdljivosti in noben narod ne more propasti, kjer posamezni stanovi tekmujejo med seboj za napredok in strokovno izpopolnjevanje.

Nič tudi ni škodljivejšega za napredok pojedinca, kar če pada iz enega ekstrema v drugega in na odgovornost bi bilo treba klicati vse one nestalne elemente - spekulante, ki zapuščajo svoj poklic z namenom, da bi drugje brezdelno in udobno živel.

Obveznost vsespolnega koristnega dela naj stopi na mesto današnjega ekstremnega političnega grizkanja ter drvenja za zlatim teletom in namah se bo spremenilo na bolje.

Delo naj zadobi svojo pravo veljavno, spekulacija in koristolovstvo pa naj bodo obojeni in naj se kaznijeta.

Časten in potreben je vsak poklic, ki gre za tem, da služi človeku za njegov obstoj, toda nad vse časten je kmetijski poklic, ki hrani vse človeštvo s svojimi proizvoda.

Kmetovalci in kmetijski strokovnjaki na plan! Ne omalovažujmo in oskrnjajmo kmetijskega poklica s tem, da bi iskali zaslužka v drugih manj važnih poklicih, ne puščajmo pa ga tudi skruniti od drugih, ki jim služi kmetijstvo le kot sredstvo v doseglo svojih nizkih sebičnih namenov.

Vekoslav Štampar.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Vse, kar se je dogodilo od imenovanja ponovne PP. vlade pa do danes, je očitno v znamenu čakanja, zvlačevanja in spletkarjenja. Radikalom se vidi, da smatrajo to dobo za zadnjo postajo PP. vladovanja, ali z drugimi besedami rečeno — za predigro gotovega konca svoje zveze s Pribečevičevimi samostojnimi demokrati. Kakor nikdar poprej, tako je sedaj priznalo glavno glasilo radikalne stranke »Samouprava« v Beogradu, da obstoja razgovori med radikalno stranko in med radičevci ter da se dela na tem, da se sporazumeta obe najmočnejši skupini v parlamentu.

V znamenuju in okvirju vsega tega se vede tudi parlamentarna anketa ali odbor, ki je prišel v Zagreb, da poda svoje mnenje glede ostalih hrvatskih mandatov (24), ki se niso potrjeni. Ta komisija, anketa ali odbor bi lahko podala svoje mnenje tudi v Beogradu, ker je gotovo, da se morajo vsi ti mandati potrditi, šla je pa le v Zagreb, da se stvar še nekaj časa zavleče in da radiči potem lahko rečejo: glejte, kako smo bili natančni in dosledni, da smo se celo na lici mesta prepričali o vsem tem, kar se je poprej iznašalo proti Radičevi stranki kot celoti in posebej še proti njenim posameznim poslancem. Radikalni člani ankete so v Zagrebu očividno nadaljevali razgovore in pogajanja, ki že dolgo tečejo med radikalno in Radičevi stranko in večkrat so radikali ravno tako, kakor radičevci povdarijali, da gre vse dobro.

Pribečeviča vse to silno vznemirja in že ne ve več, kje in kako bi se zgražal, pritoževal in hujskal. Na vse, kar počenja, pa radikali samo molčijo in to je gotovo zanj najslabše znamenje.

Preden se je naš zunanjji minister podal na konferenco Male antante v Bukarešto, je prišel v Beograd bolgarski zunanjji minister Kalfov. To je že drugi obisk, ki ga Beograd sprejema od predstavnikov današnjega bolgarskega režima. Ne samo z ozirom na to, da ta režim vedno sovraži in obrekajo našo državo sploh, Srbe pa še posebej, ampak tudi vsled tega, ker Beograd poprej ni hotel sprejeti pravih ljudskih zastopnikov in voditeljev Bolgarije, ki so kazali toliko pripravljenosti za najboljše odnose s sosedji in brati, je treba sedanje obiske in razgovore, ki so seveda tajni, najodločnejše obsoditi. Ker pri nas in v Rumuniji vladajoče stranke vse svoje politične nasprotnike preganjajo kot »boljševike«, zato je bolgarski krvavi režim napravil poskus pod pretezo boljševiške nevarnosti pridobiti v prvi vrsti našo vladu za to, da pred mednarodnim svetom ne bi nasprotovala bolgarskemu zvišanju armade.

IZ KRVAVE BOLGARIJE.

Bolgarski režimski sodniki in sicer oficirji, ki imajo na vesti neštečo najstrašnejših umorov svojih političnih nasprotnikov, so v Sofiji cel teden sodili ljudi, ki naj bi bili povzročitelji in souddeleženci atentatorjev v pravoslavnem velikem tednu. Kakor znano, so se po vsem domnevajujo pravi atentatorji, sami odpuščeni višji oficirji izognili režimski preiskav in sodbi s samomurji. Vojško sodišče je pa vkljub temu zapiralo ljudi na tisoče, okrog tisoč je bilo tudi na ulici in po ječah pomorjenih in tudi pred sodišče se je postavilo lepo število obtožencev. Državni tožitelj se je v svoji obtožbi prav malo oziral na čin atentata, ampak je smatral kot dokazano krvido že to, da so obtoženci po svojem prepičanju zemljoradniki in komunisti. Poleg cerkvena cerkev Sv. Nedelje, ki je baje pomagal namestiti peklenski stroj, je stal pred vojaškimi sodniki kot glavni obtoženec odvetnik Marko Fridman. Ta je junaško izpovedal svoje prepirčanje ter povdral, da v Bolgariji sploh ni več zakonitih političnih sredstev, odkar vladu sedanja vlada, ki ima zakone in pravice samo za svoje pristaše. Svojega komunističnega prepirčanja tudi sedaj pred smrtnjo noče zatajiti, omenja pa, da se nikdar ni posluževal nasilnih sredstev in da so pri vseh nasilnikih, ki vznemirjajo danes Bolgarijo, vladni ljudje najhujši in da na njih leži vsa krvida, če se tudi brezpravni in zatirani zatečejo k oružju in nasilju. Fridman, bivšega štabnega oficirja Kojeva in cerkvenika

Zadgorskega je vojaško sodišče obsodilo na smrt. Več smrtnih obsodb je izrečeno tudi v odsotnosti obojencev. Vlada pravi, da so pobegnili, splošno je pa znano, da so bili pomorjeni po ječah. Proti svojim nasprotnikom pošilja bolgarska vlada še vedno atentatorje okrog svetu. Tako je prišla na Dunaj neka Karnicin, ki je sredi predstave v Burgtheatru ustreila nekdanjega makedonskega voditelja Panico, smrtno pa ranila njegovo ženo in nekoga dijaka Bogdanova. Umorjeni Panica je že dolgo let bival na Dunaju ter se je že davno poprej popolnoma izločil iz bolgarsko-makedonske politike. Kljub temu so ga makedonski komiti-zaveznički sedanje bolgarske vlade leta 1920 ponovno obsodili na smrt ter sedaj to obsodbo po najeti morilki tudi izvedli.

NOVI NEMŠKI DRŽAVNI PREDSEDNIK HINDENBURG

se je začel precej odločno otresati nacionalistov, ki so ga postavili za kandidata ter kaže najboljše namene za nepristransko in nadstrankarsko izpolnjevanje svojega mesta. Ponovno je že izrazil, da smatra strankarstvo na tem mestu kot največjo napako. Domneva se, da so ga do te neodvisnosti priveli voditelji nemške ljudske stranke iz same jeze do nacionalistov, pred katerimi so morali umakniti svojega lastnega kandidata. Hindenburgove nepristranske namene so sprejeli v zunanjem svetu, zlasti pa v Angliji z velikim zadovoljstvom. Hindenburgovo izvolitev je najvišji državni odbor potrdil in Hindenburg je sedaj že pravomočno na svojem mestu.

Rimskim romarjem

se naznana sledi:

1. Posebni romarski vlak odhaja iz postaje Postojna v Rim dne 26. maja ob 7. uri zvečer. Do takrat morajo biti vsi naši romarji v Postojni. Natančnega voznega reda za italijansko železnico še danes nimamo, sicer pa je brez pomemben za posamezne romarje.

2. Do Postojne pridejo naši romarji najlepše s posebnim vlakom, ki bo vozil dne 26. maja ob 10. uri iz Maribora do Postojne. Vsi romarji imajo na naših državnih železnicah od vstopne postaje do Postojne in nazaj od 15. maja do 15. junija t. l. polovično vožnjo. Vsak romar naj zahteva na svoji odhodni postaji, na kateri vstopi, celo vozno karto do obmejne postaje Rakek. To vozno karto mu mora vstopna postaja žigosati z mokrim dnevnim žigom. Te vozne karte se na postaji Rakek ne smejo oddati, ampak veljajo pozneje tudi za vožnjo nazaj od Rakeka do vstopne postaje proti potrdilu, da je dotočnik res bil v Rimu. Romarji, ki vstopijo v vlak ob kakih stranski železniški progi, se pripeljejo do glavne proge, ter tam počakajo na posebni romarski vlak, ki bo vozil iz Maribora po sledenem voznom redu:

Maribor glavni kolodvor odhod ob 10. ur	predpoldne
Hoče	» 10. » 12 minut predp.
Orehovava-Slivnica	» 10. » 17 »
Rače-Fram	» 10. » 22 »
Pragersko	» 10. » 33 »
Slov. Bistrica	» 10. » 42 »
Poljčane	» 10. » 56 »
Ponikva	» 11. » 18 »
Grobolno	» 11. » 25 »
Štore	» 11. » 39 »
Celje	» 11. » 55 »
Laško	» 12. » 10 minut popold.
Rimske Toplice	» 12. » 20 »
Zidani most	» 12. » 45 »
Hrastnik	» 12. » 55 »
Trbovlje	» 13. » 03 »
Ljubljana	dohod ob 14. » 16 »
Ljubljana	dohod ob 15. » 16 »
Postojna	dohod ob 18. » 07 »

3. Romarji naj pazijo, da mariborskega posebnega vlaka ne zamudijo, ker bi drugače ne mogli pravočasno priti v Postojno.

4. Za naše državne železnice romarji ne potrebujejo nobene izkaznice ali legitimacije in je torej odbor nikomur ne bo poslal, kakor je to obljudil v knjižici »Rimsko romanje« str. 95.

5. Knjižico »Rimsko potovanje v letu 1925« in plan rimskega mesta smo razposlali vsem župnijskim uradom, da jih izročijo svojim romarjem. Kdor še knjižico ni prejel, naj gre po njo k svojemu g. župniku. To knjižico naj vsi romarji dobro preberejo in na romanje vzamejo s seboj. Posebno si naj prečitajo prav natančno važna navodila na strani 92. Razven teh knjižic odbor romarjem ne dopošlje ničesar več na dom. Vse drugo, kar romarji rabijo, dobijo na vlaku.

6. Romarji morajo vzeti denar seboj za vožnjo do Postojne, za hrano med potjo in pa za spominke itd. Koliko denarja bo kateri romar rabil, je odvisno od tega, kako bo štedil. Železnica do Postojne bo stala v tretjem razredu n. pr. iz Maribora okroglo 75 din., hrana med potjo mogoče okoli 110 din. Iz tega si lahko vsak izračuni, koliko naj vzame seboj. Laški denar si bodo romarji lahko dobili še v Postojni v menjalnici na postaji.

7. Duhovniki-romarji dobijo celebre v Rimu in ni treba zdaj prositi začni. Kar zadeva dopust, naj samo javijo škofijstvu, da se udeležijo romanja, in kako so preskrbeli za nadomestek.

8. Romarji, ki so nam poslali potne liste, da jim oskrbimo laški vizum, dobijo iste nazaj na železnicu. Tudi laški denar izročimo romarjem, ki so si ga pri nas naročili, na vlaku.

9. Domu pridemo z romanja dne 6. junija 1925.

10. Romarje še enkrat prosimo, da že doma opravijo sv. spoved, da morejo v Padovi na grobu sv. Antona pri stopiti k mizi Gospodovi.

11. Ako bi še bilo potrebno kaj nujnega sporočiti romarjem, se bo to zgodilo v prihodnjem »Slovenskem Gospodarju«. Zato naj romarji prihodno številko dobro preglejajo.

12. Končno še naznanimo, da bo na dan odhoda, dne 26. maja, v stolnici v Mariboru ob 7. uri zjutraj sv. maša za romarje, ki se je naj v Mariboru nahajajoči romarji udeležijo.

Na veselo svidenje!

Dr. Anton Jerovšek.

Rimskim romarjem-pevcem. Pesmi, ki se bodo plesli pri romanju v Rimu pri raznih božjih službah: 1. Mašne: Fabianova IX. iz Cecilije I. Premrla 8. iz I. zbirke. Sattnerjeva 6. iz njegovih 12 mašnih. — 2. Mariantine: Hladnik: Marija skoz življenje. Riharjeva: Matjeva »Že slavki žvgolijo«. Kimovec: Marija, Slovencev Kraljica. Sattnerjeva: »Z visokega prestola«. — 3. Evharistične: Foersterjeva »Presvetlo Srce«. (Cecilija I.). Hribarjeva »Jezusa ljubim«. Glasno zaporno. — 4. Razne: Riharjeva »Binkoštna« (Cec. I.), Riharjeva Sv. Peter in Pavel (Cec. II.), Povsod Boga, Zahvalna in razna odpevanja pri lavretanskih litanijsih in Slava Brezmadežni. — Pevci naj se pismeno priglase gospodu Stanku Premrlu, Ljubljana, Pred škofijo 12, ter naj povedo, kateri glas pojo (soprani, alt, tenor, bas). Vsak pevec ozir. pevka naj vzame seboj Cecilijo (če mogoče oba zvezka), zbirko »Slava Brezmadežni« in tiste pesmi, ki so se pele na zadnjem katoliškem shodu. Kdor more vzeti tudi še katero drugo, gori omenjeno pesem, ki se nahaja drugod, naj vzame se isto seboj. Pevci naj se na petje po možnosti nekoliko pripravijo.

Prireditve.

Sv. Kriz nad Mariborom. Na Veliko Križevno (Vnebovodenje), dne 21. maja, priredi Bralno društvo pretresljivo ljudsko dramo v petih dejanjih »Lovski tat«. Vse prijatelje našega odra, posebno pa vse lovce in »raubšice«, vabi k udeležbi odboru.

Vurberg. Dekleta Dekliške zveze na Vurbergu bodo v nedeljo, dne 17. maja, popoldan ob treh v vurberškem gradu predstavljala tri igre »Skrivnostna zaroka«, »Čašica kave« in »Dve teti«. Vsi prijatelji mladine se vabijo, da se predstave udeležijo v obilnem številu!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Domačine in sosedje vabimo k predstavi »Miklove Zale«, ki jo ponovno vprizori naša mladina v nedeljo, dne 17. maja t. l., popoldne ob treh. Ker vlaža za igro še vedno veliko zanimanje, upamo in pričakujemo obilne udeležbe. Pridite, oglejte si jo, žal vam ne bo!

Sv. Rupert v Slov. gor. Orlovskega odsek priredi v poslopju stare šole dne 21. maja t. l., na praznik Kristusovega Vnebohoda, ob treh popoldne gledališki veseloigrige »Kmet Herod« in »Eno uro doktor«. Kdor se hoče poštovati nasmejati, naj pride! Uljudo vabi vodnik.

Sv. Križ na Murskem polju. Ker se igra Ben-Hur na Jožefovo ni mogla vršiti, se ponavlja na Križevno, dne 21. maja 1925. Kakor znano, je igra zelo priljubljena vseled svoje pestre vsebine. K obilni udeležbi vabi — Bralno društvo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pozor, Jurjevčani in okoličani! Na binkoštno nedeljo, dne 31. maja t. l., ob štirih popoldne, vprizorijo naši Orli v uti gospe Repenšek, veliko in lepo ljudsko igro »Divji lovec«. Med odmori bodo svirali tamburaši. Ker je ta igra ena izmed najlepših Finžgarjevih iger, ki jo se posebej oživljajo petje in lepe narodne noše, zato pridite vse, ki ste željni poštene zabave in se zanimate za naše delo! Bog živi! — Odbor.

Dekliški dan v Ptiju. Dekleta ptujskega okraja! Letoski praznik vnebohoda Gospodovega bomo proslavili v Ptiju svoj dekliški dan. Pohitite z radostnim srcem od bližu in daleč v naše staroslavno, častitljivo mesto, da si zopet nekoliko obnovite veselje spomine na prelepe dekliške dneve v Mariboru. To so bili dnevi navdušenja, kaj ne? Sedaj pa hočemo me doma v Ptiju pokazati, kaj da znamo. Naš dekliški dan seveda ne bo tako sijajen kot v Mariboru, skromne so naše moči, a največje veselje nas bo navdajalo, če bomo v trumah zbrane in se v medsebojni ljubezni in prijateljstvu porazgovorile. A čeravno skromen, vendar bo prisrčen spored dekliškega dneva, sestavljen popolnoma v narodnem duhu. Dekleta! Povsod prednjačite, če gre za plemenite stvari, tudi sedaj pokažite svojo idealnost in ljubezen do dekliške organizacije. — Kakor smo vam že javili, je spored sledenj: Ob pol 10. uri dopoldne pri oo. minoritu slavnost

pa krasni šivalni stroj, ali bicikl, ali polovnjah vina itd. Srečka stane 5 din., nikdo naj ne bo brez nje. Kdor pa želi razpečavati srečke tudi med znanci in prijatelji, naj se takoj oglasi in srečke se mu bodo doposlate.

Mala Nedelja. Domačine in sosedje vabi Kat. izobraževalno društvo na majniško prireditve na Vnebohod v Društvenem domu. Deklamirali bomo, peli zmes in igrali petdejanko »Roka božja.«

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na Križevu, to je 21. maja priredijo Orli na dvorišču g. Škerleca popoldne po večernicah ob 3. uri gledališko predstavo. Predstavljalj se bosta dve igri, in sicer: »Tri sestre« (v treh dejanjih) in »Vedeževalka« (v enem dejanju.) Med odmori bo sviral domači tamburaški zbor. K obilni udeležbi vabi vse prijatelje poštene zabave od blizu in daleč orlovska mladina. Bog živi!

Blagosloviljenje zastave Marijine družbe v Žičah bode dne 21. t. m.; ob širih popoldne pa priredi Bralno društvo žaloigro »Junaška deklica« in enodejanko »Planšarica.« Vabijo se posebno sosedne Marijine družbe k blagoslavljaju točno ob dveh. — Odrob.

V Braslovčah se vrši v nedeljo, dne 17. maja 1925, ob treh popoldne slavnost blagoslovitve Zadružnega doma s sledenim sporedom: Blagoslovitev. Pozdrav. Slavnostni govor, govori vlč. g. Marko Kranjc, tajnik SLS v Mariboru. »Pozdrav«, Laharnar, mešani zbor. »Davek na samce«, burka v treh dejanjih. »Gor čez jezero«, Hubad, mešani zbor. Prosta zabava. Med odmori in pri prosti zavabi nastopajo tamburaški zbor iz Mozirja, pevsko društvo v Braslovčah in domači tamburaški zbor.

Prostovoljno gasilno društvo v Ponikvi namerava prirediti dne 29. junija veliko javno tombolo pod znamen »Slomškovim orehom« s prav lepimi dobitki (kuhinska oprava, oprava za spalnico, konjska oprema itd.). Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo gasilnega orodja, prosimo vsa sosednja društva, naj to blagohtotno vpoštovajo in naj ta dan obiščejo Ponkovljane. Na pomoč!

Tedenske novice.

Za naše občine, članice (posojilnice) Verbanda v Gradcu, za ureditev državnega gospodarstva. Poslanci VI. Pušenjak in tovariši so vložili upite in zahtevali ustmen odgovor v zbornici: 1. na ministra vojne in mornarice, da ukrene, da bodo župani, ki spremljajo rekrute, dobili brezplačno vožnjo in da se bodo prisege vojnih obvezancev vrstile na sedež okrajnega glavarstva; 2. na ministra zunanjih zadev in financ, da se izpolni obljuba, dana ob priliki razprave o konvenciji z Avstrijo in podeli 27 posojilnicam, članicam bivšega Verbanda v Gradcu, ki trpijo vsled te konvencije škodo, podpora; 3. na ministra financ, da predloži v smislu določb ustave in zakona za državno računovodstvo računske zaključke za leta 1922-3, 1923-4 in 1924-5, kateri so potrebni pri razpravi o proračunu. Ker se dosedaj nikdar ni predložil računski zaključek, so proračuni fiktivni, potreben so ogromni naknadni in izredni krediti ter se povrh tega še povečujejo takozvani »leteči dolgovi«, ki znašajo 2.5 do 3 milijarde dinarjev.

Mariborske novice. Nalivi v zadnjih dneh pri nas, na Koroškem in Tirolskem so pozročili izvanredni narast Drave. Drava je zrasti v torek za 2 m, a danes v sredo, že pada. Spravljanje splavov po Dravi je onemogočeno. — Mariborska Glasbena Matica je odpotovala zadnji pondeljek v Beograd, kjer bo priredila koncert. Beograjdanci so matičarje sprejeli zelo slovesno. — Društvo za zidanje nove župnijske cerkve Sv. Magdalene v Mariboru priredi v nedeljo, dne 17. majnika, na vrtu kadetnice majniške proslavo z zelo obširnim sporedom. Čisti dobiček te proslave, ki se bo začela ob 15. uri, je namenjen pozidavi nove cerkve. Svirale bodo na veselici tri godbe. Vstopnina znaša samo 5 dinarjev. — Zadnjo nedeljo se je vršila ob velikanski udeležbi tombola poštnih uslužbencev. Prvo tombolo, 6000 din. vredno spalno sobo, je zadela šivilja Ana Jeremic, 4500 din. vreden šivalni stroj brivski vajenec Herman Dreksler, moško koló krojač A. Valentič, kuhiško posodo Vinko Živko, učitelj na Pobrežju in 4 m bukovih drv zidar Josip Pelicon. — Na mestnem pokopališču se je hotela obesiti duševno zmedena ženska. Njene samomorilne namene je pravocasno zapazil pokopališčni pažnik in jej vsaj začasno rešil življenje. — Kravo je nekdo ukradel viničarju Francu Pihleriču na Lajtersbergu. — Pondeljek je bila pokopana na Pobrežju umrla bivša posestnica Katarina Kranner, ki je bila pod sodnijskim varstvom, ker je baje prodala svoje posestvo prepočeni. Bila je 84 let starca. Zapušča šest dobro preskrbiljenih otrok. N. v. m. p.!

Primer strahovitega praznoverja in neumnosti smo imeli v soboto proti poldnevu sredi mariborskega Glavnega trga. Pred lekarno je začel nekdo iz svoje strahovite neumnosti, ali pa iz zlobnega namena pripovedovati, da je videl nekega človeka iti v lekarno, a da ga ni več naj. Neumnež ali zlobnež je začel pregrevati staro praznoversto, da v apoteke zvablajo rdečelase ljudi, jih pomorio ter iz njih delajo neko čudovorno in skrivnostno mazilo. Kakor vsaka še tako velika neumnost, tako je tudi ta našla veliko odprtih ušes, enemu bedaku se je pridružilo deset drugih in naenkrat se je vsem zdelo, da so videli rdečelasega človeka stopiti v apoteko. Praznoverni neumnež so se resno pripravljali vdreti v lekarno in jih je morala policija razgnati. Enega od teh, ki je prvi začel razvnemati praznoverje, so zaprli. Za svojo neumnost ali zlobnost bo gotovo toliko dobil, da bo v bodoče pametnejši, vseh norcev se pa s postavo in kaznijo ne da spreobrniti in je nujno potreben pouk, pouk in zopet pouk, da ljudje po slabem razumu in po zapeljevanju ne bodo zapadali v strašno praznoverje in vražarstvo srednjega veka. Pomisliti je tudi treba, da netijo vraže in praznoverje gotovi ljudje tudi iz zlobnih in sebičnih namenov. Prepro-

stim ljudem vzbujajo strah pred pravim in razumnim lečenjem, pred zdravnikom in pred apoteko, da bi tako oskrbeli posel in profit najrazličnejšim mazačem in sleparjem. Dolžnost razumnih in poštenih ljudi je najodločnejše delo proti praznoverju in sleparstvu, ki sta si v najtesnejši zvezi.

Novice iz Grušove. Po dolgotrajni in težki bolezni je nas zapustil za vedno naš vrli kmet Franc Fras v 64. letu starosti. Kako je bil ranjki zaradi svojega značaja in svojega krščanskega prepiranja priljubljen pri vseh, nam priča negov veličastni pogreb v nedeljo, dne 10. maja. Naj tolazi Frasovo družino v njeni žalosti večni Bog! — Tega dne je priredil šentpeterski Orlovski odsek telovadno prireditve prvokrat v naši Grušovi. Pomagali so mu vrli Šentruperčani. Prireditve je ugajala vsem; ljudem, bilo jih je nepregledna množica, je nastop zelo ugajal. Orlovska misel je v Grušovi veliko pridobilna. Sedaj pa na delo, vrli Grušovčani in Viničkogoričani, preko vseh ovir! Bog živi!

Aretacija ponarejevalca denarja. Preteklo nedeljo so framski orožniki v Račah izvršili težavno aretacijo. Iskali so nekega Potočnika, katerega zasleduje sodnja, ker je osumljen ponarejanja dolarjev. Zadnje čase se je zadrževal v Račah in tam so ga tudi našli skritega na škednju v senu. Ko je Potočnik opazil, da je njegovo skrivališče odkrito, je pričel na orožnike streljati z revolverjem. Komaj pa je oddal tri strele, ki so zgrešili, se je zgrudil, zated od dveh krogel v levo ramo in desno roko. Potočnika so težko ranjenega prepeljali v mariborsko bolnico, upati pa je, da bo okreval. Potočnik je radi sličnega prestopka bil že nekoč v Avstriji občutno kaznovan. V Gradcu je odsedel 14 let radi ponarejanja bankovcev. Ker so se v zadnjem času v mariborski oblasti pojavili ponarejeni dolarji, je sum takoj padel na Potočnika, ki je za to kmalu zvedel ter se dalje časa skrival pred orožniki. Prvi ponaren dolarski bankovec se je pojavit v Ptiju. Opaziramo naše ljudi, naj bodo pazljivi pri menjanju dolarskih bankovcev, ker jih je najbrž še precej ponarejenih v javnem prometu.

Velik požar na Dravskem polju. Vas Zlatoličje v občini Št. Janž na Dravskem polju je zadelo strahovita nesreča, ki je uničila skoraj celo prijazno vasico ter napravila milijonsko škodo. Ogenj, o katerem pravijo, da je eden največjih dobrotnikov človeštva, pa tudi največji njegov sovražnik, je v noči od minulega petka na soboto vpepelil 21 poslopj ter nekatere posestnike napravil za berače, ker jim je uničil vse imetje. Požar je nastal dne 5. t. m. okrog pol 10. ure zvečer pri posestnici Tereziji Ertl. Ker so skoro vsa gospodarska poslopja v vasi večinoma lesena in s slamo krita, se je ogenj bliskoma razširil ob Ertlove hiše na sosednje stavbe. Tako, ko so ogenj opazili, so prihitele sosednje požarne brambe na pomoč in sicer najprej šentjanžka, nato pa še iz Ptuja, Maribora in Hajdine. Da ni bilo mariborske požarne brambe z njenim modernim gasilnim orodjem, bi bilo težko ogenj omejiti. Studenci, iz katerih so brizgalne črpale vodo, so bili kmalu prazni in slednji so morali ognjegasci napeljati vodo po cevih iz nad pol drugi kilometri oddaljene Drave. S skupnim nastopom vseh požarnih bramb pod poveljstvom požarnega mojstra g. Šalkoviča iz Maribora se je posrečilo rešiti vse stanovanjske hiše in iz gorčih gospodarskih poslopij živino in nekaj orodja ter živil. Zogorelo pa je v 21 poslopjih vso gospodarsko orodje, vozovi, krma, perutnina in tudi večje število svinj, dočim so govedo in konje vse rešili. Najhuje so prizadeti posestniki Terezija Ertl, Franc Orešek, Jakob Ogrizek, F. Ogrizek, Martin Dobnik in Janez Pišek. Škoda znaša povprečno cenjena osem milijonov kron. Posestnik Franc Orešek je dobil pri reševanju živine težke poškodbe. Šele zjutraj v soboto so požarne brambe lahko zapustile pogorišče. Hvala gre pa vsem požarnim brambam, da so lokализirale velikanski požar. Poslanec Ivan Vesenjak si je v soboto ogledal mesto nesreče in bo v Beogradu storil vse, da se ubogim pogorelcem denarno odpomore.

Še enkrat na naslov finančnega ravnateljstva v Mariboru. Iz Ptujске gore nam poročajo: Pred kratkim smo potročali v »Slov. Gospodarju«, inserat o Ljudski posojilnici v Celju. Kako velik pa je sploh ta denarni žavod, kakšno varnost pa nam nudi? Vsega nam inserat sam ne obrazložuje natančno. V pojasnilo Vam naj bo sledeče: Ljudska posojilnica v Celju je zadruga z neomejeno zavezom, pri kateri vsi člani, katerih je čez 1900, s celim svojim premoženjem jamčijo. Poleg tega ima zavod v Celju dve hiši. Denarnega prometa je imel zavod v pretečenem letu čez 790.000.000 kron., stranke so imele na hranilnih vlogah vloženega čez 85.000.000 kron., na posojilih je znašalo stanje čez 64.000.000 kron. V blagajni je imel zavod dne 31. XII. 1924 gotovine 1.400.000 kron, tako, da lahko postreže strankam vsak čas s poljubno svoto. Natančno in vestno poslovanje zadruge pa nadzira vrsta uglednih mož načelstva in nadzorstva.

pa hočemo prihodnjič navesti nekaj prav zanimivih poročil, n. pr. kako je g. Šantikuha pri g. Gejserju borovnici, kje in v kakšnem stanu se nahajajo naši gg. finančarji med uradnimi urami itd.

Novice iz Radgone. Na zadnjem strakinem shodu zaupnikov SLS so se volilci-dvolastniki poslanci g. dr. Hohnjecu pritožili, da morajo opetovano plačevati carin po 5 dinarjev za prolaznice, če hočejo voziti v Avstrijo potrebne stvari za obdelovanje svojih posestev. Poslanec dr. Hohnjec se je obrnil tozadno na generalno direkcijo carin v Beogradu. Dotični referent je izjavil g. poslancu, da gornjeradgonski cariniki pobirajo imenovane pristojbine pomotoma in je obljudil, da bo prizadet gospodarstvo naročil, naj s pomotnim pobiranjem prenehajo. To sporočamo v vednost posestnikom-dvolastnikom. — Po trških krčmah nekaj šepejajo, kar cika na ljudsko nezadovoljnost s popolnim preustrojem v opekarški upravi. Občina je nastavila namreč v opekarne novega ravnatelja-inzemca. Ta gospod pa baje preveč posluje drugje, kakor v svojem uradu. Prejema lepo plačo in če se kam pelje po uradnih opravkih, si zaračuni dijeti tudi za čas, ko v Gornji Radgoni sladko počiva v svoji posteli. Kontrolirati pa svojega dela ne pusti preveč rad. Če hoče občinski odbornik pogledati v njegove račune, se mora poprej napovedati. Tako se je pogodil s člani opekarškega odseka. Vsekako vzbuja taka pogodba nezaupanje in povzroča razna sumničenja. Občanom se zdi tudi čudno, da je ravnatelj zahteval in dobil še eno novo uradniško moč. Saj je splošno znano, da je v tej časovni in denarni krizi v opekarne dela dosti manj, kakor ga je bilo pred leti, ko je bilo vsak dan pred opekarne vse polno vozov, ki so odvajali opeko na vse strani. Ce je takrat zmogel to delo par let gospod Lančič sam, zakaj ne bi zmogel veliko manjšega dela gospod ravnatelj Markovič?! Gospodje, tako gospodarstvo nikdar ne spričuje vaše ljubezni do občine! Pa stoji črno na belem, da je županstvo trga Gornja Radgona g. Lančiča razrešilo njegove funkcije kot opekarškega ravnatelja ni več potreben in bi pomenilo veliko obremenitev opekarškega podjetja. Ali vam bude novi uradnik delal zastonj? Glejte, prizadet gospod, kako sami sebe bijete po zobe! Ne, gospodje demokrati, (tako se namreč nazivate, dasiravno tega imena nikdar ne zaslužite), ni vam bila pri srcu dobrabit opekarškega podjetja, ko ste razrešili Lančiča njegove funkcije, ampak vam je bilo zato, da na lep in zvit način izpolnite 9. točko Franc Koroščevih pogojev, ki vam jih je stavljal lansko leto po izidu občinskih volitev, predno se je združil z vami za skupno nastopanje v občinskem odboru. Dotična točka se glasi: odstranite Lančiča iz opekarne. Tako in podobno šepeja ljudstvo nj. dobro je, da šepeta, ker to je dokaz, da davkopalčevalci s pozornostjo zasledujejo, kaj se godi in kako se gospodari v občini. — Podružnica Slavenske banke v Gornji Radgoni je v likvidaciji. S 30. majem t. l. preneha s poslovanjem. — Pretekli teden smo pokopali že sedmega fanta v tem letu. Umrl je na kostni jetiki.

V Veržeju smo imeli v nedeljo, dne 10. maja, lepo obiskan shod SLS. Govoril je tajnik g. Marko Kranjc iz Maribora.

Tudi računi Vas bodo zanimali. Teden za tednom bremo v »Slov. Gospodarju« inserat o Ljudski posojilnici v Celju. Kako velik pa je sploh ta denarni žavod, kakšno varnost pa nam nudi? Vsega nam inserat sam ne obrazložuje natančno. V pojasnilo Vam naj bo sledeče: Ljudska posojilnica v Celju je zadruga z neomejeno zavezom, pri kateri vsi člani, katerih je čez 1900, s celim svojim premoženjem jamčijo. Poleg tega ima zavod v Celju dve hiši. Denarnega prometa je imel zavod v pretečenem letu čez 790.000.000 kron., stranke so imele na hranilnih vlogah vloženega čez 85.000.000 kron., na posojilih je znašalo stanje čez 64.000.000 kron. V blagajni je imel zavod dne 31. XII. 1924 gotovine 1.400.000 kron, tako, da lahko postreže strankam vsak čas s poljubno svoto. Natančno in vestno poslovanje zadruge pa nadzira vrsta uglednih mož načelstva in nadzorstva.

Tajništvo SLS v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 6, posluje (izvzemši nedelje in praznike) vsak dan od 8. do 12. ter od 15. do 18. ure.

Tajništvo SLS v Celju, hotel »Beli volk, posluje istočasno vsak dan dopoldne do 8. do 12. ure, popoldne pa od 14. do 17. ure. Somišljenike vabimo, da se radi poslužujejo običajno tajništvo, kadar potrebujejo kakega pojasnila ali posredovanja. Pdor se obrne na tajništvo pismeno, naj priloži znamko za odgovor.

Tajnik SLS Marko Kranjc bo odslej redno v tajništvu SLS v Mariboru ob torkih in petkih od 8. do 12. in od 15. do 18. ure, v tajništvu SLS v Celju pa ob četrtkih od 9. do 12. ure. Te dneve so vabljeni zlasti voditelji naših krajevnih organizacij SLS, odborniki in zaupniki, da se oglasijo v strakinem tajništvu, ako so v Celju ali v Mariboru.

Naznanih o spremembi v škofijski zavod sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano za šolsko leto 1925—26. V zavod sv. Stanislava se sprememajo zdravi, dobro vzgojeni dečki, zakonski sinovi dobrih, krščanskih staršev, ki so dovršili z odličnim ali vsaj z jako dobrim uspehom ljudsko šolo; zlasti taki, o katerih je upati, da se bodo po dovršeni gimnaziji posvetili duhovskemu stanu. Prošnje za spremembo je nastaviti na škofijski ordinariat v Ljubljani. Prošnji naj se priloži krstni list in obiskovalno izpričevalo. Starši ali njihovi namestniki naj prošnje s prilogami nenešijo v zavod sv. Stanislava v času od 4. do 18. junija t. l. Z njimi naj pridejo obenem tudi njihovi sinovi, za katerih spremembi prosijo. Samo iz Julijske Krajine se sprememajo gojenci, izjemoma tudi samo pismenim potom, toda le pogojno, dokler jih vodstvo, ko pridejo v zavod, ne potrdi. Sprejemni izpit bo dne 30. junija ob pol 10. uri dopoldne. — Vodstvo zavoda sv. Stanislava v Št. Vidu n. Ljubljano.

Iz Šalovec pri Središču nam poročajo, da je Andrej Trestenjak poznan kot star in pravičen pristaš SLS in da mu je došlo dopis v »Slov. Gospodarju« z dne 23. aprila t. l. ni rečen.

Iz Obreža pri Središču. Na dan sv. birmne dne 11. t. m., je nabral pri pogoščenju birmancev pri g. I. Borku, posestniku v Obrežu, za Dijaško kuhinjo v Mariboru g. Ljudevit Kuster, 65 din., kateri znesek je bil po pošti odposlan na Dijaško kuhinjo. V imenu revnih dijakov najlepša hvala nabiratelju in darovalcem!

Za šk. dijaško semenišče v Mariboru so darovali: Č. g. Jožef Prešnik, kaplan pri Sv. Vidu niže Ptuja, nabral na gostiji Turk—Predikakà v Lancovi vasi 204 D. Č. g. Anton Oblak, kaplan v Mozirju, nabral na neki gostiji v možirski župniji 270 D. Č. g. Miloš Šmid, župnik v Solčavi, mesto venca na grob monsign. dr. Medveda 50 D. g. Rado Mohorič, nabral na gostiji Roškar pri Sv. Antonu v Slov. goricah 90 D. Č. g. Ivan Kodrič, kaplan pri Mariji Snežni, nabral na poslovilnem večeru g. stražmojstra Gorjupa 115 D.

Gospodarske vesti.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš naznanja, da ima državni ekonom pri državnih oblasti oddati za srez Maribor levi breg še enega plemenskega mrjaščka. Mrjašček se dobi za približno polovično ceno; zato se pa mora oni, ki ga sprejme, zavezati, da izpolni sledeče pogoje: 1. mora kupnino plačati pri prevzemu živali; 2. mora vsako pripuščanje mrjasca zapisati; 3. sme računati le zmerno in krajevnim cenam primerno skočnino; 4. mora za splošno plemensko rabo mrjasca vedeti do starosti dveh let; 5. ga ne sme začeti pripuščati pred dopolnenjem 10. meseca. Ud podružnice, ki želi mrjaščka imeti, mora pri načelniku podružnice izpolniti zavezno pismo in le-to oddati najkasneje do 20. maja državnemu ekonomu, županijska palača, nadstropje, duri štev. 55. — Načelnik.

Novacerkev nad Celjem. Obeta se nam, da se vzdržmi iz dolgega spanja Čebelarska podružnica v Novi cerkvi. Šesto nedeljo po Veliki noči dne 24. maja 1925, ob pol 15. uri, predava čebelarski večer č. g. župnik Peter Nel pri čebelnjaku g. Otona Sameca v Polžah zanimivosti iz čebelarstva. Ta dan se voli tudi nov odbor. Sosedje prisno vabljene!

Mariborski trg dne 9. maja 1925. Vkljub precej gorljemu vremenu (+ 21°C) je prišlo 40 slaninarjev na mariborski trg, ki so prodajali svinjino po 25 do 30 din., slanino po 21 do 25 din. in drob po 20 din. kg. Konkurencija domačih mesarjev traja dalje. Ti so prodajali govedino po 10 do 20 din., volovsko meso po 17.50 do 20 din., telečje meso po 15 do 20 din. in svinjsko meso po 16 do 18 din. kg. Klobase pa so prodajali še vedno po 20 do 40 din. kg. — Perutnine je bilo okoli 1000 komadov. Prodajali so kokoši po 30 do 60 din. komad, piščance pa po 20 do 30 din. par, race in goske po 80 do 120 din., purane pa po 100 do 150 din. komad. Cene domačim zajčkom so bile 8 do 50 din., kozličkom 40 do 100 din., ovcam 100 do 250 din. in kanalčkom 25 din. za 1 komad. Grlice so se prodajale po 75 din. par. — Krompir, zelenjava, sadje in druga živila: Kmetje so pripeljali 20 vozov krompirja in zelenjave na trg. Cene so bile krompirju 8 do 10.50 din. za mernik, čebuli 4 do 6 din., česnaju 6 do 15 din. venec, klesmu želju 3.50 din., kisli repi 1.50 do 2 din., jabolkom 3 do 9 din., posušenim sливам 16 do 18 din., surovemu maslu 46 din., kuhanemu maslu pa 54 din. za 1 kg., pomarančam 1 do 3.50 din., limonam 0.50 do 1 din., jajcam 0.75 do 1.25 din. komad. Cene grah in fižolu so ostale dosedanje, solata je pa, ker jo je v veliki obilici na trgu, zelo po ceni in sicer 0.25 do 1 din. kupček, ali pa po 4 do 5 din. kg (pretečeni teden 12 dn.). — Lončena in lesena roba na mariborskem trgu. To pot je bilo te in one mnogo na trgu. Cene so bile 0.50 do 150 din. za komad. Brezove metle so se prodajale po 1.50 do 4 din. komad, leseni stoli po 50 do 125 din., ročni in drugi vozički po 125 do 2000 din. komad. — Seno in slama: V sredo, dne 6. t. m., so kmetje pripeljali štiri vozove sena in pet vozov slame, v soboto, dne 9. t. m., pet vozov sena, pet vozov otave in 18 vozov slame na trg. Cene so bile senu 50 do 85 din., otavi 60 do 70 din. in slami 40 do 60 din. za 100 kg. Slama se je prodajala tudi v snopih po 2.25 do 2.50 din. komad.

Mariborski živinski sejm dne 12. maja 1925. Prigrali so 615 komadov in sicer 19 konj, 15 bikov, 150 volov, 414 krav in 17 telet. Prodalo se jih je komaj 229 komadov, ker so cene od zadnjic poskočile. Cene (v oklepajih one pred 14 dnevi) so bile sledeče za 1 kg žive teže: debeli voli 9.75 do 10.80 (8—9.50) din., poldebeli voli 8.50 do 9.50 (7—8) din., plemenski voli 7 do 8 (6—7) din., biki za kljanje 4.75 do 6.25 (7.50—9) din., klavne krave debele 7 do 8.25 (5.50—6.50), krave za klobasare 8 do 4.50 (3—4.25) din., molzne krave 4.50 do 6.75 din. (4.50—5.50), breje krave 4.50 do 6.75 (4.50—5.50) din., mlada živina 6.75 do 7.75 (7.75). Cene mesu so bile: Volovskemu I in II ter mesu bikov, krav in telic 12 do 20 din., telečjemu I 20 do 22.50 din., II 15 do 17.50 din., svinjskemu mesu 12.50 do 30 din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejm dne 8. maja 1925 se je pripeljalo 535 svinj, 4 koze, 3 ovce in 1 jagnje. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 70 do 82.50 din., 7 do 9 tednov stari 125 do 175 din., 3 do 4 mesece stari 182.50 do 300 din., 5 do 7 mesecev stari 300 do 385 din., 8 do 10 mesecev stari 450 do 500 din., 1 leto stari 675 do 725 din., 1 kg žive teže 13 do 14.50 din., 1 kg mrtve teže 15 do 16.75 din., koze komad 250 do 275 din., ovce komad 162.50 din., jagnje 125 din. Prodalo se je 293 komadov.

ZITNI TRG.

Od zadnjega poročila o položaju na našem žitnem trgu so se raznere v žitni trgovini precej spremenile. Vzrok moramo iskati zopet v Ameriki, ki danes določuje tudi že v Evropi cene žitu in moki. Na ameriških žitnih borzah v Newyorku in Cikagu se cene neprestano menjajo vsled špekulacije velikih žitnih tvrdk. Zadnji teden so cene v Ameriki poskočile in to smo takoj občutili tudi pri nas. Amerikanska pšenica je poskočila v ceni za 20 do 30 para pri kilogramu; temu primerno se je zvišala cena tudi naši pšenici. Zaloge naše pšenice morejo biti zelo majhne, ker se je učvrstila na ceni 480—485 din. za 100 kg, ali pa računajo posestniki s tem, da bo tudi ameriška pšenica ostala dražja ter da bodo oni svojo robo lahko spravili po pretirani ceni v promet. Naši mlini uvažajo še nadalje ameriško pšenico v vedno večji meri. Uvoz se vrši preko Trsta in Genove. V Slovenijo in v hrvatske pasivne kraje, pred vsem v Dalmacijo pa prihaja vedno več ameriške moke, katera pa se ne melje v Ameriki, ampak v Italiji. Italijanski mlini se namreč zadovoljujejo z manjšim dobičkom, nego naši, pa zato prav uspešno konkurirojo pri nas s svojo moko. Radi tega se je pojavila zadnje čase med posestniki mlinov in trgovci z moko zahteva, da bi država uvedla na uvoz moke carino ter na ta način zaščitila našo mlinško industrijo, ki se čuti ogroženo. Vojvodinski posestniki in mlini pa celo zahtevajo, da se uvede carina tudi na uvoz ameriške pšenice, da bi potem svoje nakopičeno blago z boljšim dobičkom prodali. Obe zahtevi sta neupravičeni. Naša mlinška podjetja, ki so dosedaj delala z velikimi dobički, bi rada še nadalje pri tem ostala, kajti z uvedbo carine na uvoz moke bi bila inozemska konkurenca onemogočena. Draginja bi se s tem še povečala in država bi z uvedbo carine podpirala le par veleprodajnikov-bogatašev, ljudstvo bi pa trpel. Zagovorniki uvedbe carine navajajo kot vzrok to, da bo pričel dinar preveč padati, ker ga izdamo v prevelikih merah v inozemstvo. Ta trditev je pa popolnoma neosnovana, ker kljub velikemu uvozu žita še naša država vedno več izvaja drugih izdelkov, tako da se uvoz še nikakor ne da primerjati z izvozom.

Tako poleg drugih pridelkov še vedno izvajamo znane količine koruze. Kljub porastu cen se še vedno sklepajo nove pogodbe, posebno v Bački, kjer se izvaja koruza na Čehoslovaško. Za našo koruzo so se pričeli javljati tudi kupci iz Španije, ki je dosedaj dobavljal potrebne zaloge koruze izključno iz Argentinije in iz Severne Amerike. Koruza izvajamo nadalje v Holandijo, Nemčijo, Avstrijo in Italijo, kjer uspešno konkuriramo z ameriško robom. — Ostale žitne vrste in poljski pridelki ne prihajajo v poštev v trgovini na veliko, ker so zaloge večinoma že izčrpane. Krompir pride v trgovino edino še na Stajerskem ter se prodaja v naša mesta in na Kranjsko; prodaja se franko postaja po 115—135 din. za 100 kg.

Žitu so cene na naših tržiščih sledeče:

Pšenica bačka 480—485 din.

Oves bački 310—320 din., v Beogradu 290—300 din. (v Ljubljani pride makedonski oves po 350—360 d.).

Koruza bačka in sremska, postavljena na odpošljajno postajo, 195—200—210 din. (postavljena v Ljubljano 225 din.).

Moka bačka in banatska, nularica 675—680 din.

Otrobi pšenični v Novem Sadu 160—165 din., v Ljubljani 190 din.

Ameriška pšenica, ki se uvaža preko Postojne, stane danes v Ljubljani: Rosafé 470 din., avstralska 465 din. in Hard Winter 490 din. Uvaža se čimdalje bolj vrsto Rosafé, ker je mnogo boljša kot avstralska ali argentinska.

Setve stojijo pri nas zelo ugodno in pričakovati je enako obilne žetve kot lani. Tudi drugod so s stanjem posegov zadovoljni. Mednarodni poljedelski zavod v Rimu je objavil poročilo o stanju letošnjih setev v raznih državah po svetu: V 23 državah severne poloble (brez Rusije), ki pridelajo približno 4 petine svetovne žetve pšenice, je letos zasejan s pšenico 57 milijonov ha, kar pomeni napram lani prirastek za 4%. (Ti podatki so samo za ozimino.) — Kar se tiče ozimne rizi, je letos veliko manj posejane, kakor lani. Vendar pa vsi podatki še niso zbrani. — Stanje ozimine je v celi Evropi dobro, v primeri z istim časom lanskoga leta celo boljše. Upati je po dosejanjih izgledih na dobre rezultate.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 60—62 din., francoski frank 3.15—3.29 din., italijanska lira 2.52 do 2.55 din., avstrijski šiling 8.60 do 8.70 din., čehoslovaška krona 1.80 do 1.84 din., nemška marka 14.60 do 14.70 din. V Curihu znaša vrednost dinarja 8.40 centimov.

Dopisi.

Sv. Lovrenc na Pohorju. V nedeljo, dne 3. majnika, je bila trkaj kaj lepa slovesnost. Že v četrtek sta bila med gromenjem topičev in spremljana z godbo pripeljana dva nova zvonova za župnijsko cerkev sv. Lovrenca v skupni teži 1765 kg. Ta dva zvonova je blagoslovil preč. g. dekan od Sv. Magdalene v Mariboru, imel krasno pridigo in slovensko sv. mašo. Zvonova je vila mariborska zvonarna »Zvonoglas« v popolno zadovoljnost, tako da imamo sedaj zopet zvonjenje, kakor pred vojno. Slava! Bilo je vse v redu, za kar gre hvala gasilcem, kateri so zvonova tudi v zvonik dvignili. Tudi belo oblečenih deklev se ne sme prezreti, so vence pletle, zvonova spremljale, in dražestna deklica šolarica Dragica Pernatova je zvonova v vezani besedi prav gindljivo pozdravila. Za botre so bili zvonovoma vsi župani občin tukajšnje župnije kot zastopniki prebivalcev-darovalcev. Posebne zasluge si je stekel pri nabiranju denarja za nova zvonova mlađenč Marko Pajter.

Sv. Anton v Slov. gor. Dne 6. t. m. je na gostiji pri Roškarjevih v Brengovi nabral domači organist gospod Rado Mohorič med veselimi sveti za dijaško semenišče v Mariboru 90 dinarjev, za kar se njemu in vsem cenjenim darovalcem izreka tukaj javna zahvala. Nevesti Ivaniki, bivši cerkveni pevki in Marijini družbenici, ter ženini Valentini pa želimo v novem stanu oblo sreče in zadovoljnosti! Bodil jima zakonsko življenje s cvetkami veselja obdan!

Ptuj. Te dni se je razpravljalo v narodni skupščini o zakonu za kmetijski kredit. Po zakonu bo država poleg raznih letnih prispevkov dala za ta kredit 2 milijardi krov. Poslanci vseh strank, osobito zastopniki Hrvatov in Slovencev, so se potegovali zato, da bi bil zakon čim boljši in da bi imeli koristi od njega vsi kmetje brez razlike. Molčal je in ni imel niti ne ene besede za kmeta, ki živi v težkih razmerah, ki se zadolžuje, edino zastopnik Pribičevičevskega kluba, v katerem sedi in naš rojak g. dr. Pivko. S svojim molkom je samostojno demokratski poslanec odobril načrt zakona, po katerem se zapostavlja obstoječe posojilnice in ustanavlja neko novo vrsto vladnih zadrg, ki bodo deležne vladne podpore. Dr. Pivko se ne zmeni za posojilnico v rojstni župniji, ne za druge posojilnice v okraju, pač pa išče naše glasove in se jezi, ako ga nočemo voliti. Ali nas ima on in njegov agitatorji, liberalni agitatorji, v Ptju in liberalni učitelji v okraju za tako kratkovidne, da bomo pristaši laži-demokratske stranke in volili dr. Pivko zato, ker je korajno glasoval za nove davke, ker je kot član vladne stranke sokriven slabega državnega gospodarstva in ker se cel njegov klub niti ne zmeni za najnajnejše potrebe kmečkega ljudstva? Pivko naj le volijo advokati ter naj ne zabavljajo čez visoke davke, saj jih je povzročil dr. Pivko, kateremu povsod — izreko zaupnice!

Braslovče. † Ivan Mogel, p. d. Kompošt. Tam, kjer bistra Savinja zapušča vnožje Dobrovlja, z leve pa jo pozdravlja veličastna gora Oljka, v bližini Letuša se razprostira prijazna vas Podgorje, v župniji braslovški. V tej vasi, na posebno mičnem griču je živila družina Kompoštova ne brez nadlog, pa vendar zelo zadovoljno skozi deset- in desetletja. Kakor strela z jasnega neba jo zadele dne 14. maja lanskega leta strašen udarec: požar je upepelil hišo in gospodarsko poslopje. Gospodar tega malega posestva, Ivan Mogel, edina moška moč pri hiši, ni začel kleti in se jeziti, niti plakal ni, ampak neumorno je delal, da bi popravil, kar mu je požar uničil. Res se mu je posrečilo postaviti novo hišo in spraviti že do zime živino v še nedodelano gospodarsko poslopje. Seveda se je moral zakopati v silne dolgove. Pa ni obupal. Noč in dan je delal, da bi te dolgove poravnal. Ljubezen do rodne zemlje in do družine ga je tako prevzela, da je samega sebe čisto pozabil, nakopal si je s prepornim delom hudo pljučnico, ki mu je pretrgala nit življenja zjutraj v petek, dne 1. maja. Nad vse sijajen pogreb, ki se je vršil dne 3. maja ob desetih, je dokazal, kako se je rajni bivši večkratni občinski odbornik in cerkveni ključar prikupil s svojim mirnim, uljudnim vedenjem in s pravim krščanskim življenjem bližnji in daljni okolici. Zapustil je, 54 let star, obilo dolgov, obupano, bolehno vdovo ter petero nepreskrbljenih otrok. Mnogoštevilni njegovi odkriti prijatelji, skažite blagemu pokojniku dejansko ljubezen, kakor še je tudi rajni po možnosti vsakemu skazoval, skažite usmiljenje njegovi ostali žaljuči družini ne samo z besedo, ampak v dejanju!

Rečica ob Savinji. Po imenitem dr. Pivkovem shodu pri Hriberniku v Nizki so tukajšnji demokrati postali zelo navdušeni, posebno bivši komunist, socijalni demokrat, republikanec itd. in sedaj veliki demokrat Nackov Peter. Pretekli mesec so ustanovili pri Hriberniku organizacijo JDS, katere predsednik je Nackov Peter, vsaj tako je tudi »Nova doba« poročala, in da so v odbor izvoljeni drugi delavni člani, katerih pa ne imenuje. Pa mi vse eno tiste odbornike dobro poznamo. Čestitamo pač rečičkim demokratom k imenovanju Nackovega Petra predsednikom, to je tistega Petra, ki se na javnem prostoru pred cerkvijo razčaljivo o naših možeh izraža, kakor se je to zgodilo eno zadnjih nedelj. Saj ima zadevo v rokah sodnika v Gornjemgradu. Radovedni smo, kaj k temu rečemo g. nadučitelj Zemljič in pek Faganel.

Sv. Krištof pri Laškem. Laž ima kratke noge, trdi »Domovina.« Demokratska laž pa je še šepasta. Tako so demokratarji z zanesljivega vira doznavali, da je prišel naš poslanec dr. Gosar v Laško v svrhu protesta proti razpuštni našega občinskega odbora. Ne, demokratje, vaš zanesljivi vir je slěparski. Dr. Gosar je imel zaupniški shod ter poročal o pogubnem delu vaših poslancev v narodni skupščini. Vas

nik liberalne buržujske stranke v naši občini je namreč rudniški inženier g. Kloc, v odboru so rudniški uslužbenici, zagriženi Žerjavovci in ruder, uboga para, ubogaj hodi na shod, drugače te v prvi premogovni krizi izpodijo iz Hude jame. Na tej seji so liberalci seveda trebili klerikalno kugo, pa jim ni šlo po sreči, ker jim laški dohtarji niso hoteli priti na pomoč.

Laško. Kako lažnjev dopisnike iz našega okraja ima »Domovina«, dokazuje 17. številka tega lista. V njej mora uredništvo preklicevati grde laži, ki jih je objavila. Tako je nekega posestnika iz Gornje Rečice obdolžila, da je kradel žreblije; drugega iz Bukovca, da je kriv dohodnine, ki jo morajo občani plačevati; laško hranilico pa, da je nekemu invalidu posojilo vknjižila in izknižila na njegove stroške, a denarja mu ni dala. Vse te laži mora »Domovina« obžalovati in plačati vse odvetniške stroške. Ko bi bilo temu listu sploh kaj do resnice, bi pomilovali njegovega urednika, ker ne pozna gorostasne lažnjivosti tukajšnjih dopisunov, ki se razumejo bolj na koruzo, kot na pero in resnico.

Kapele pri Brežicah. Na občnem zboru krajevne organizacije SLS dne 19. aprila je bila sprejeta sledeča rezolucija: Zahtevamo, da se izvoz živine in svinj razbremeniti, da se zniža carina in odpravijo druge težkoče pri izvozu, da se ne bodo tuji trgovci nagibali preko naših mej, kjer imajo večje ugodnosti, kar se jim nudi menda sedaj na Madžarskem.

Kozje. Znano nam je, da so naš nazaj-napredni demokratje zgubili že davno vsak čut za napredek v korist človeštva. Iz dopisa v »Jutru« od dne 1. maja t. l. je pa posneti, da so zgubili tudi pamet. Mi pač nimamo nič proti temu, če imajo sami v svojih vrstah figure, ni pa še s tem rečeno, da je pri tukajšnji sedaj delujoči požarni brambi v odboru tudi potrebitno kaj takega. To si le obdržite sami za sebe! Da vas kmetje ne učimo srčne kulture, s katero bi koristili kjerkoli, je vzrok to, ker smo prepričani, da Vaš čut ni pripravljen za idealno delo, pač pa je poln grabežljive sebičnosti na račun bližnjega.

½ litra toplice vode

in ena vrečica znanega praška za umivanje glave »Sampon s črno glavo«, katerega lahko za din. 3.50 povsod dobite — več ne potrebuje, aži želite dati vašim lasem najpriprostje naravno nego.

»Sampon s črno glavo«

se stopi v topli vodi takoj, da krasne mehke pene, čisti iznenadeno, ohrani zdравo kožo na glavi, zbranjuje nastanek luškin in da lepo negovane in za česanje prikladne lase.

Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah, Edini proizvajalec: Hans Schwarzkopf, Berlin-Dahlem.

Važno je, da pri nakupu posebno

naglašate dostavek »s črno glavo.«

MALA OZNAKILA

Kolarskega učence sprejme 18 letni fant išče službo za takoj Anton Keršič, kolar v trgovsko obrt, 1 in pol leta se Framu. 604 2-1 je že učil. Naslov v upravnosti.

Pekovski učenec iz dežele za moderno parno pekarijo, 15 do 16 let star, močen in izobre hiše, se takoj sprejme. — Pekarna Pisanc, Maribor, Koroška cesta 11. 577 2-1

Sprejme se samski rokodelec ali invalid-rokodelec kot meznar pri Sv. Andreu pri Velenju, p. Velenje. 589 2-1

Dobra oskrba. Katera deklica sirota brez staršev, 13 do 14 let stara, dobrega srca in požravnja, bi šla h gospoj brez hčerke v oskrbo. Bila bi za vedno preskrbljena. Naslov v upravnosti. 585 3-1

Starejša služkinja za vse hiše, vajena mora biti samostojne srednje meščanske kuhične, zdrava, pametna in poštena, se sprejme za takojšnji nastop v večji trgovski hiši na deželi. Ponudbe z navedbo dosedanjega službovanja pod »Snažna in pridna na upravo Slov. Gospodarja. 574 2-1

Pekovskega učenca, močnega iz poštene hiše sprejme takoj Ivan Veršnik, Guštanj. 580

Mizarskega učenca sprejme takoj Glaser Karl, mizarstvo,

586

Naslov v upravnosti.

586

Zato, ker prodaja močno blago po nizki ceni,

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

586

HA-HA-HA

ne boš strgal, ne, imam močno obliko, ker sem kupil sukno v veletrgovini R. STERMECKI v Celju štev. 24 katera razpošilja trpežno sukno m D 60—, močen ševjet m D 70—, fini kamgar m D 90—. Ilustrovani cenik z čez 1000 slikami se pošlje vseku zastonji, vzorci od suknja, kamgarja in razne manufakturne robe pa samo za 8 dni na ogled. Kdor pride z vlakom osebno kupovat, dobi nakupu primerno povrnitevo vožnje. Naročila čez D 500— pošt. prost. Trgovci engros cene.

Razglas

Vodstvo naše ekspoziture v Mariboru, Slovenska ulica št. 13, je s 1. majem 1925 prevzel g. I. Simčič.

Prejšnji vodja g. Ig. Nadrah je izstopil iz službe.

„SLAVIJA“

jugoslovanska zavarovalna banka v Ljubljani.

ZAHVALA.

Tvrda »Gebrüder Böhler« v Kapfenbergu je napravila za cerkev v Spodnji Polskavi veliki zvon, ki se harmonično vjemata z ostalimi tremi bronastimi, zraven še majhen zvon za smrtno uro. Zupljeni smo z obema zvonovoma prav zadovoljni in priporočamo tvrdko prav toplo.

Spodnja Polskava, dne 10. maja 1925. 587

Cerkveno-konkurenčni odbor.

18 redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Selinci ob Dravi, r. z. z n. z., se bo vršil v nedeljo, dne 24. maja ob 8. uri zjutraj v uradnih prostorih v župnišču.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Potrjenje rač. zaključka za leto 1924.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Ako bi ob določeni urri vsled nezadostnega števila članov ne bilo sklepnosti, se vrši občni zbor pol ure pozneje pri vsakem številu članov in z istim dnevnim redom. 591 Načelstvo.

KOMATI
in opreme zakonje za lahko in težko vožnjo, dežne plahte za konje in vozove, svetljike za kočije, ovratniki, nagobčanki za pse. Dalje velika izbera kovčkov in torbic za potovanje, nahrabtniki, gamaše, gonilni jermeni za mline, žage itd. Popravlja se sprememajo ter točno in solidno izvršijo.

Ivan Kravos
Maribor

Trgovina in zaloga: Sedlar, in torbar, del. Aleksandrova c. 13 Slomškov trg št. 6

Za reklamo se prodaja v trgovini

Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2

krema za čevlje »Lebin« male po din. 2.25, srednje po din. 4.50, $\frac{1}{4}$ kg po din. 11.50; »Egal« male po din. 1.50, srednje po din. 3, $\frac{1}{4}$ kg po din. 8. 510 2—1

POZOR!
Samo 300 D franko na dom!

Ta garnitura kuhinjske posode je iz najboljšega aluminija; snežno bela in desetletja trpežna. Dobavlja se proti predplačilu ali povzetju.

Kovinska industrija INŽ. J. & H. BÜHL, Maribor, S.M.S.

(Metallindustrie)

Pesede držijo in to gornja vrsta od leve na desno po ca $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ in $\frac{1}{2}$ litra in spodnja vrsta po ca 1, 1%, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ litra, ponev. ima 20 cm premera. Naročite takoj, ker ne vemo, ako nam bodo razmere dovolile, vzdržati trajne in ugodno ponudbo.

Cenik brezplačno. Inserat priložiti. Ako ne ugaja, se vzame radevolje nazaj.

Prava ura za Vas!

je Suttnerjeva ura, kajti potrebuje točno idočo ura z jakim in preciznim ustrojem, lepo izdelano in pri vsem tem poceni. Z uro od Suttnerja boste vsekakor zadovoljni. Tovrta Suttner kot jugoslovenska podružnica lastne tovarne ur v Švicariji, jamči Vam za dobroto ustroja!

Vse nadkriljuje znamka IKO! Zahtevajte bogato ilustrovani cenik. Pošljite za istega samo 2 dinarja za poštino na naslov:

TOVARNA UR H. SUTTNER
v Ljubljani, št. 892, Slovenija.

Najboljši trboveljski cement

zagorsko apno
bukova drva
kovaški premog
deske vseh vrst
late, štafelnici
zmiraj stalne zaloge ter najceneje

pri

J. Lovrenčič in drug

v Križovcih pri Ljutomeru
(poleg cerkve).

Mestni stavbenik
RUDOLF KIFFMANN
Maribor, Meljska cesta.

Parna žaga in lesna trgovina.

Kupujemo okrogel les in sicer: plohe in dolg les (samodoben, zdrav in močnejši les) od 10 col v premeru naprej.

Prevzamemo rezanje okroglega lesa vseh vrst in dimenzij do največ 60 cm v premeru, po najnižjih cenah.

Prodajamo vse vrste rezanega lesa in razni stavbeni materiali.

Menjalnica za les in sicer oddajamo v zameno okroglega lesa rezan les in stavbeni materiali.

Na debelo in na drobno! Znatno znižane cene!

APNO

iz Zagorja, Portlandcement v vsaki množini in zmiraj sveže. Traverze in vsa druga železnina se kupi ceneje kot drugod v staroznani

veletrgovini z železnino in gradivnim materijalom**I. Andraschitz**
Vodnikov trg Maribor Vodnikov trg**DENAR**

si prihranite, ako kupite manufakturno blago

v Celju „Pri solncu“

Stalno ogromna zaloga vsakovrstnega svežega blaga, kakor: sukno za moške, volneno za ženske, hlačevino, tiskovino, baržun, barhent, belo platno, rujavo platno, nogavice, pavola, vsakovrstno moško ter žensko perilo, brisalke, odeje, dežni, dežni plašči, cefir in plavo platno za srajce, klot, čepice in naglavne rute.

Ne opustite se prepričati! Za obilen obisk se priporoča

Alojz Drofenik
Glavni trg 9 Celje Glavni trg 9

Postrežba točna! Mera obilna!

Priporoča se
Tiskarna sv. Cirila v Marijordu.

Za poljske križe

si mnogi želijo Kristusove podobe (korpuze). Da ustreže ljudem, jih je oskrbela Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kjer se dobijo po sledečih cenah: 65 cm veliki po 550 D, 75 cm veliki po 600 D, 80 cm veliki po 700 in 800 D, 90 cm veliki po 800 D, 100 cm veliki po 950 D in po 1280 D, 120 cm veliki po 1700 D.

Stenski križi

z leseno podobo (korpusom) stanejo: Velikost 20 cm po 42 in 77 D, 25 cm po 55 in 90 D, 30 cm po 77 in 100 D, 35 cm po 96 in 115 D 40 cm po 140 D.

Stenski križi

s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih po 4, 12, 18 in 24 D.

Stoječi križi

s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih in izpeljavah po 22, 24, 28, 30 in 36 D.

Izpeljava je zelo okusna in solidna ter se toplo priporoča, da si vsak, kdor križe potrebuje, isti kupi v Tisk. sv. Cirila v Mariboru.

**Domače sredstvo,
katero Vam je potrebno**

in ki bo tudi pri Vas ob vsaki priložnosti pokazalo svoje bolečine olajšajoče dejstvo, je: LEKARNARJA FELLERA ELSA-FLUID. Vrelec močil že skoz 26 let izkušen in priljubljen! Znotraj za želodec, pri krilih in bolečinah nekoliko kapljic na sladkorju. Hitro deluje kot sredstvo za drgnjenje pri revmatičnih bolečinah in v vseh slučajih, kjer masaža potrebljana! Odstrani nahod in stori neobčutljivega proti mrzlu zraku, je enako dobro za oči, ušesa, zobe, glavo, usta in grlo. Z zavojnino in poštino stanejo:

1 paket s 6 dvojnati ali 2 specialne steklenke	62 D.
2 paketa s 6 dvojnati in 2 specialne steklenke	96 D.
3 pakete s 12 dvojnati in 2 specialne steklenke	130 D.
6 paketov s 18 dvojnati in 6 specialne steklenke	240 D.

Naročila točno naslovii na:

EUGEN V. FELLER, lekar, v Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatska.

Za nadpolnitve paketa se priporoča: ELSA-SVEDSKIE KAPLJICE za želodec, ki pospešujejo prehavo. ELSA-ZAGORSKI SOK proti kašlu in bolečinam v prsih.

Birmska darila

vsake vrste, kakor ure, zlatina in srebrina najeenejše pri tvrdki

F. KNESER, MARIBOR,
Aleksandrova cesta 27
preje A. Kiffmann.

Prihrani si mnogo denarja
kdor kupuje manufakturo pri**Francu Kolleritsch**
v Apačah

in njegovi podružnici pri
Sv. Ani v Slovenskih gorolah.

Zastoni

in poštine prosto se pošlje takoj krasni cenik z več tisoč slikami. — Pišite ne mudoma ponj v

Prvo gorenjsko razpošiljalno
Ivan Savnik
Kranj—Slovenija.

Vzorci raznega blaga za obeske se pošljejo na ogled.

KRAPINSKE - TOPLICE

pri Zagrebu zdravijo: protin, revmatizem, išias, ženske bolezni itd. — Stalna vojaška godba, električna razsvetjava, kino, lastna radiopostaja ter druge zabave. Izven glavne sezone znatni popusti na cenah. Pojasnila daje brezplačno kopališčna uprava

KRAPINSKE - TOPLICE

Samo 250 D

stane gumijevi dežni plašč zelo trpežen, isti boljše vrste 290 D. Najfinješi 460 D. Dobiva se v lepih barvah samo v

**Prvi gorenjski razpošiljalnici
IVAN SAVNIK, KRAJN 400**

Istotam se razpošilja zopet vse vrste manufakturnega blaga po zelo nizkih cenah. Zahtevajte vzorce in cenik!

Somišljeniki inserirajte!

Velika efektna loterija v Ptiju

v korist novih orgelj v cerkvi sv. Petra in Pavla. Loterija obsega 250 lepih dobitkov v skupni vrednosti

50.000 Din.

Vrši se 29. junija 1925.

Prvi in glavni dobitek je **led mlad konj.**

2. Sivalni stroj (»Singer«)	10. Blago za moško obleko
3. Kolo (bicikl)	11. Blago za žensko obleko
4. Cela kravja koža, ustroj. za podplate	12. Zepna ura
5. Polovnjak vina (3 hl)	13. Vreča moke
6. Namizni servis	14. Klaptra dryv
7. Bala belega platna	15. Vsí zvezki Jurčičevih spisov (vezani)
8. Prašič	16. Servis za vino
9. Kuhinjska garnitura	17. Servis za pivo
18. Zaboj mila itd. itd.	

Srečka stane samo 5 Din. — Dobijo se pri župnem uradu Sv. Peter in Pavel v Ptiju.

Denar naložite

naiboljše in najvarnejše pri Spodnještajerski ljudski posojilnici r.z.z.n.z.

v Mariboru, Štrela ulica št. 6.

ki obrestuje hranilne vloge po

8% in 10%

oziroma po dogovoru.

Najcenejše in najuspešnejše
oglašujete

samo potom

Oglasnega zavoda

**F. Voršič-a
naslednik,**

Maribor, Slomškov trg 16.

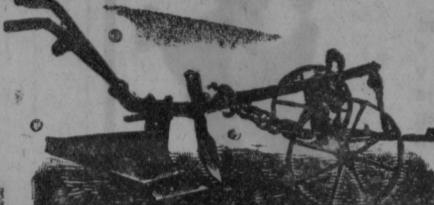
Pojasnila brezplačno!

All sem že ob-
novil naročnino?

Original Sackevo plugo

ima na zalogi po
zelo ugodni ceni
kakor tudi vse ostalo
orodje za poljedelce, kovače, mi-
zarje, sodarje itd.

dalje za stavbeni-
ke traverze, ce-
ment, žičnike in
pločevino kakor
tudi vse v to stroko
spadajoče predmete

veletgovina z železnino

**Pinter & Lenard
MARIBOR.**

Potsrežba točna
in solidna.

!! V boj za srečo !!

Wečje posestvo z hišama za Din. 100.—

dobi lastnik naše srečke, katero bo zadel žreb.

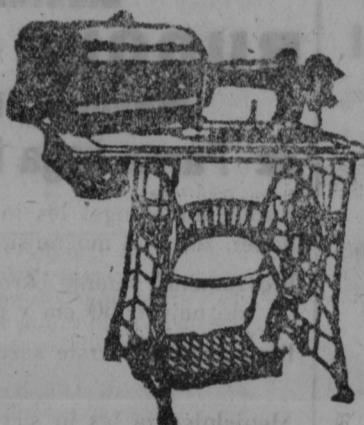
Cela srečka Din. 100.—.

Cetrtna srečka D 25.—. Desetinska srečka D 10.—.

Pri četrtnih srečkah igrajo štiri, pri desetinskih deset oseb na eno številko. Židene žreb četrtno ali desetinsko srečko, vrši se med štirimi oziroma desetimi posestniki dobitka ponovno žrebanje, ako se isti v teku 14 dni med sabo z dobitkom ne spravijo. Izžrebanih številk 2.000. Dan žrebanja se naznani po časopisih, takoj ko bodo srečke razprodane.

Srečke razpošilja »Prostovoljno gasilno društvo« v Strnišču pri Ptiju, proti naprej vpošiljatvi zneska za srečko ter Din. 3.— za priporočeno pošiljatev. — Isčijo se povsod prodajule sreček

Brezplačen pouk!

**Najpopolnejši
Stoewer šivalni stroj**

za šivilje, krojače in čevljarje ter za vsak dom. Preden si nabavite stroj, si oglejte to izrednost pri tvrdki

Lud. Baraga,
Ljubljana, Šelenburgova ulica 6/L.

15 letne jamstvo!

Naložite denar le pri Ljudski posojilnici v Celju

registrirani zadružni z neomejeno zavezo.

Cankarjeva ulica 4, poleg davkarije
(poprej pri »Belem volcu«)

kjer je najbolj varno naložen in se najvišje obrestuje. — Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Oglasi v »Slov. Gospodarju« imajo najboljši uspeh!

Zadružna gospodarska banka d. d.,

Podružnica v Mariboru.

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrovca cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje! — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tek. računu.

Pooblaščeni predajalec srečk državne razr. loterije.